

د لاویانو کتاب

سریزه

د لاویانو کتاب د تورات دریم کتاب دی. د دې کتاب نوم د لاوي د قبیلې څخه اخیستل شوی دی چې هغوی د کاهنتوب وظيفه په غاړه لرله.

په دې کتاب کې د عبادت او قربانۍ په باره کې ډېر قوانین موجود دي چې خدای پاک اسرايیلیانو ته ورکړي دي. همدارنگه په دې کتاب کې د کفارې لویه ورځ او نور مهم مذهبي اخترونه هم بیان شوي دي. دا کتاب د مذهبي پاکوالي په هکله هم لارښوونې کوي (دا مونږ ته روښانه کوي چې کوم شیان پاک دي او کوم شیان ناپاک دي). داسې قوانین هم بیانوي چې په هغو کې ویل کېږي چې خلک باید په کومې طریقې سره د خدای پاک عبادت وکړي او څرنگه باید په غریبانو باندې مهرباني وکړي.

د لاویانو د کتاب موضوع پاکوالی دی. کله چې اسرايیل په مصر کې د فسحې د قربانۍ او د سینا په غره باندې د لوظ په کولو سره د خدای پاک د خاص میراث په توګه بېل کړای شول، د لږې مودې په تېرېدلو سره هغوی په بت پرستۍ یعنې طلايي خوسي ته په عبادت کولو هغه لوظ مات کړ. یوازې د حضرت موسیٰ په شفاعت سره خدای پاک د هغوی د نابودولو څخه تېر شو او د هغوی سره یې خپل لوظ نوی کړ.

د لاویانو کتاب او حتی د مقدس کتاب ټوله زړه لوظنامه د حیواناتو قرباني کول د خدای پاک په حضور کې د عبادت کولو د یوې اساسي برخې په توګه بیانوي. ګناهکارانو به د خدای پاک حضور ته د رسېدلو په خاطر قرباني کوله. دا قرباني به د هغوی د ګناهونو د

پټولو يوه وسيله ګرځېدله. قرباني به د بدل په توګه وه چې د يو ګناهکار په ځای به ترسره کېدله.

البته دې قربانيو نه شو کولی چې د ګناه ملامتي په رښتيني ډول پاکه کړي، خو دا يوه وسيله وه چې اسراييلو ته به يې دا ښودل چې هغوی قرباني کولو ته ضرورت لري او د عیسیٰ مسیح د قرباني يوه نمونه وه چې په آينده کې به د ټولو دپاره قرباني کېده.

د موضوعگانو فهرست:

د نذرانو او قربانيو په باره کې قوانين ۱: ۱ - ۷: ۳۸

د حضرت هارون او د هغه د زامنو ټاکنه د کاهنانو په توګه ۸: ۱ - ۱۰: ۲۰

د مذهبي پاکوالي او ناپاکۍ په باره کې قوانين ۱۱: ۱ - ۱۵: ۳۳

د کفارې ورځ ۱۶: ۱ - ۳۴

په ژوندون او عبادت کې د پاکوالي په باره کې قوانين ۱۷: ۱ - ۲۷: ۳۴

سوزېدونکې نذرانه

۱) ځښتن حضرت موسیٰ له مقدسې خېمې څخه راوغوښت او ورته وېي فرمايل: ﴿۲﴾
﴿اسراييليانو ته ووايه: کله چې ستاسو څخه يو څوک ځښتن ته يوه نذرانه راوړي، هغه دې د خپلې پادې يا رمې څخه يو حيوان د خپلې نذرانې په توگه راوړي.﴾ ﴿۳﴾ که چېرې هغه د خپلې پادې څخه يو حيوان د سوزېدونکې نذرانې په توگه وړاندې کوي، هغه بايد يو داسې غويی راولي چې څه عيب په کې نه وي. هغه بايد د مقدسې خېمې د دروازې په خولې کې وړاندې کړي، ترڅو ځښتن هغه قبول کړي. ﴿۴﴾ هغه به د حيوان په سر باندې خپل لاس کېږدي او دا به د هغه د گناهونو د لېرې کولو دپاره د کفارې په توگه قبول شي. ﴿۵﴾ هغه بايد د ځښتن په حضور کې غويی حلال کړي او د هارون زامن به چې د کاهنانو په توگه خدمت کوي، د هغه وينه راوړي او د قربانۍ د ځای په څلورو خواو باندې چې د مقدسې خېمې د دروازې په مخکې ده وشيندي. ﴿۶﴾ بيا به د هغه حيوان پوستکی وباسي او ټوټې ټوټې به يې کړي، ﴿۷﴾ او کاهنان دې د قربانۍ په ځای باندې لرگي په ترتيب سره کېږدي او اور دې ولگوي. ﴿۸﴾ هغوی دې د حيوان ټوټې د سر او وازگې سره په اور باندې کېږدي. ﴿۹﴾ هغه نفر بايد کولمې او پښې ومينځي او کاهن دې هغه ټول په قربانگاه باندې وسوزوي. دا سوزېدونکې نذرانه ده، يو داسې بوی دی چې په ځښتن باندې ښه لگيږي.

﴿۱۰﴾ که چېرې هغه نفر له خپلې رمې څخه يو حيوان وړاندې کوي، هغه بايد نور وي او څه عيب په کې نه وي. ﴿۱۱﴾ هغه بايد د ځښتن په حضور کې د قربانۍ د ځای شمال خواته حلال کړي او کاهنان به د هغه وينه د قربانۍ د ځای په څلورو خواو باندې وشيندي. ﴿۱۲﴾ وروسته له دې چې حيوان ټوټې ټوټې شي، کاهن به دا ټولې برخې د سر او وازگې سره په اور باندې کېږدي. ﴿۱۳﴾ هغه بايد کولمې او پښې ومينځي او کاهن دې دا قرباني وړاندې کړي او هغه ټول دې په قربانگاه باندې وسوزوي. دا سوزېدونکې نذرانه ده، يو داسې بوی چې په ځښتن باندې ښه لگيږي.

﴿۱۴﴾ که چېرې هغه يو مارغه د سوزېدونکې نذرانې په توگه وړاندې کوي، هغه بايد يوه کوتره يا قمري وي. ﴿۱۵﴾ کاهن به هغه په قربانگاه باندې وړاندې کړي، د هغې اورمېر به تاو کړي او سر به يې د قربانۍ په ځای باندې وسوزوي. د هغې وينه به د قربانۍ د ځای په اړخ کې وڅښيږي. ﴿۱۶﴾ د

هغې ججوره به د هرڅه سره لېرې کړي او د قربانۍ د ځای لمرخاته خواته به يې وغورزوي چېرته چې ايرې اچول کيږي. (۱۷) د هغې وزرونه به ونيسي او بدن به يې په منځ کې داسې څيري کړي چې وزرونه يې ورڅخه بېل نه شي او بيا به هغه ټول په قربانگه باندې وسوزوي. دا سوزېدونکې نذرانه ده، يو داسې بوی چې په څښتن باندې ښه لگيږي.

د غلې دانې نذرانه

۲ (۱) کله چې ستاسو څخه څوک څښتن ته د غلې دانې نذرانه وړاندې کوي، هغه نذرانه دې د ښو اوږو څخه وي. په هغې باندې دې د زيتونو تېل توی کړي، خوشبويي دې ورباندې واچوي (۲) او د هارون زامنو يعنې کاهنانو ته دې وروړي. کاهن به د ټولې خوشبويۍ سره د ښو اوږو څخه چې تېل ورسره گډ دي يو موټی راواخلي او هغه به د يوې نمونې په توگه چې ټوله څښتن ته وړاندې کيږي، په قربانگه باندې وسوزوي. دا يوه داسې نذرانه ده چې بوی يې په څښتن باندې ښه لگيږي. (۳) د غلې دانې پاتې نذرانه د کاهنانو ده، دا د هغو نذرانو يوه ډېره مقدسه برخه ده چې څښتن ته په اور باندې تياريږي.

(۴) که چېرې نذرانه داسې ډوډۍ وي چې په تنور کې پخه شوې وي، بايد فطيره وي. هغه بايد د داسې ښو اوږو څخه جوړه شوې وي چې د زيتونو تېل ورسره گډ وي يا نری ډوډۍ چې د زيتونو تېل ورباندې سولول شوي وي. (۵) که چېرې نذرانه داسې ډوډۍ وي چې په تبي باندې پخه شوې وي، هغه دې له داسې ښو اوږو څخه جوړه شي چې د زيتونو تېل ورسره گډ وي، مگر فطيره دې وي. (۶) هغه ټوټې ټوټې کړئ او نور تېل ورباندې واچوئ، دا د غلې دانې يوه نذرانه ده. (۷) که چېرې نذرانه داسې ډوډۍ وي چې په ارکاره باندې پخه شوې وي، هغه دې د ښو اوږو او د زيتونو د تېلو څخه جوړه شي. (۸) له دې شيانو څخه چې کومه د غلې دانې نذرانه جوړه شوې وي، هغه څښتن ته راوړئ او کاهن ته يې وړاندې کړئ، هغه به يې د قربانۍ ځای ته يوسي. (۹) کاهن به له هغې څخه يوه برخه واخلي او هغه به د يوې نمونې په توگه چې ټوله څښتن ته وړاندې کيږي، په قربانگه باندې وسوزوي. دا يوه داسې نذرانه ده چې بوی يې په څښتن باندې ښه لگيږي. (۱۰) د غلې دانې پاتې نذرانه د کاهنانو ده. دا ډېره مقدسه ده. دا د هغو نذرانو يوه ډېره مقدسه برخه ده چې

څښتن ته په اور باندې تيارېږي.

۱۱) هغه د غلې دانې نذرانې چې څښتن ته يې وړاندې کوي، په هيڅ يوه کې دې خميره نه وي. تاسو بايد په هغو نذرانو کې چې څښتن ته په اور باندې تيارېږي هيڅ خميره يا شات استعمال نه کړئ. ۱۲) بايد د اولينو غلو دانو څخه چې هر کال يې رېبې څښتن ته يوه نذرانه راوړئ، خو هغه بايد په قربانگاه باندې ونه سوزول شي. ۱۳) د غلې دانې په هرې نذرانې باندې مالگه واچوئ، ځکه چې مالگه د خدای او ستاسو په منع کې د لوظ استازيتوب کوي. (تاسو بايد په خپلو ټولو نذرانو باندې مالگه واچوئ.)

۱۴) کله چې تاسو څښتن ته د اولنيو رېبل شويو غلو دانو نذرانه راوړئ، نو نينې شوې دانې يا میده اوږه ورته وړاندې کړئ. ۱۵) په هغې باندې د زيتونو تېل ورزيات کړئ او خوشبويي ورباندې واچوئ. دا د غلې دانې يوه نذرانه ده. ۱۶) کاهن به د میده اوږو او تېلو يوه برخه د نمونې په توگه د ټولې خوشبويي سره يوځای د يوې نذرانې په توگه وسوزوي.

د سلامتې نذرانه

۳ ۱) کله چې څوک د خپلې پادې يو حيوان د سلامتې د نذرانې په توگه د څښتن په حضور کې وړاندې کوي، هغه دې يو داسې غويي يا غوا وي چې کوم عيب په کې نه وي. ۲) هغه به خپل لاس د حيوان په سر باندې کېږدي او هغه به د مقدسې خېمې د دروازې په خولې کې حلال کړي. بيا به د هارون زامن چې کاهنان دي، هغه وينه د قربانۍ د ځای په څلورو خواو باندې وشيندي. ۳) هغه نفر دې د حيوان دغه برخې څښتن ته د داسې قربانۍ په توگه چې په اور باندې تيارېږي وړاندې کړي: ټوله وازگه چې په کولمو باندې پرته وي، ۴) پښتورگي د وازگې سره چې د پاسه ورباندې پرته وي او د اينې ډېره بڼه برخه. ۵) بيا دې کاهنان هغه ټوله د سوزېدونکې نذرانې سره په قربانگاه باندې وسوزوي. د داسې نذرانې بوی په څښتن باندې بڼه لگېږي.

۶) که چېرې هغه نفر د خپلې رمې څخه يو حيوان څښتن ته د سلامتې د نذرانې په توگه وړاندې کوي، هغه دې يو داسې بنځينه يا نر حيوان وي چې کوم عيب په کې نه وي. ۷) که چېرې هغه

پسه وړاندې کوي، (۸) نو خپل لاس دې د حیوان په سر باندې کېږدي او هغه دې د خېمې په مخ کې حلال کړي. کاهنان به د هغه وینه د قربانۍ د ځای په څلورو خواو باندې وشیندي. (۹) هغه دې د سلامتی د نذرانې څخه یوه داسې قربانۍ راوړي چې په اور باندې څښتن ته تیارېږي: لکه د هغې وازگه، ټول لم چې له شمزی څخه پرې کړل شوی وي او ټوله وازگه چې په کولمو باندې پرته وي، (۱۰) پښتورگي د هغې وازگې سره چې د پاسه وړباندې پرته وي او د اینې ډېره بڼه برخه. (۱۱) کاهن دې هغه د خواړو د نذرانې په توگه څښتن ته په قربانگاه باندې وسوزوي.

(۱۲) که چېرې د هغه نفر نذرانه یوه وزه یا وز وي، (۱۳) نو خپل لاس دې د حیوان په سر باندې کېږدي او د مقدسې خېمې په مخکې دې حلال کړي. بیا به کاهنان د هغه وینه د قربانۍ د ځای په څلورو خواو باندې وشیندي. (۱۴) هغه دې د خپلې نذرانې یوه برخه چې په اور باندې څښتن ته تیارېږي وړاندې کړي: ټوله وازگه چې په کولمو باندې پرته وي، (۱۵) پښتورگي د هغې وازگې سره چې د پاسه وړباندې پرته وي او د اینې ډېره بڼه برخه. (۱۶) کاهن به دا ټول د خواړو د نذرانې په توگه چې څښتن وړباندې خوشالېږي په قربانگاه باندې وسوزوي. ټوله وازگه د څښتن ده.

(۱۷) هیڅ اسرایلی نه شي کولی چې کومه وازگه یا وینه وځوري. دا یو دایمي حکم دی چې ټول اسرایلیان چې هرچېرته اوسېږي باید د هغه څخه پیروي وکړي.

په سهوې سره د شویو گناهونو دپاره نذرانه

۴ (۱) څښتن حضرت موسی ته وفرمایل: (۲) >اسرایلیانو ته ووايه: کله چې څوک گناه کوي او په سهوې سره د څښتن حکمونه ماتوي، هغه باید دا لاندیني مقررات مراعت کړي.

(۳) که چېرې مشر کاهن گناه وکړي او په دې ډول قوم گناهکار کړي، هغه به یو داسې ځوان غویي وړاندې کوي چې کوم عیب په کې نه وي او د خپلې گناه دپاره به یې څښتن ته قربانۍ کوي. (۴) هغه دې غویي د مقدسې خېمې د دروازې خولې ته راوړي، خپل لاس دې د هغه په سر باندې کېږدي او د څښتن په حضور کې دې هلته حلال کړي. (۵) بیا به مشر کاهن د غویي له وینې څخه لږه وینه واخلي او دننه خېمې ته به یې یوسي. (۶) هغه دې خپله گوته په وینه کې غوټه کړي او لږه

وينه دې واخلي او اووه ځلې دې د خښتن په حضور کې د مقدس ځای د پردې مخې ته وشيندي.
 ۷) بيا به کاهن لږه وينه په خېمه کې د خوشبويی د قربانگاه په برجونو باندې وسولوي. هغه به پاتې وينه د خېمې د دروازې په خوله کې د سوزېدونکې نذرانې د قربانگاه په بېخ کې توی کړي.
 ۸) هغه به له دې غويي څخه ټوله وازگه واخلي، يعنې هغه وازگه چې په کولمو باندې پرته وي،
 ۹) پښتورگي د وازگې سره چې د پاسه ورباندې پرته وي او د ايښې ډېره بڼه برخه، ۱۰) لکه څنگه چې وازگه له غويي څخه چې د سلامتې د نذرانې په توگه قرباني کيږي لېرې کيږي. بيا به کاهن هغه د سوزېدونکې نذرانې په قربانگاه باندې وسوزوي. ۱۱) مگر هغه به د هغه پوستکي، ټوله غوښه، سر، پښې او د هغه د نس دننې برخې د خوشايو سره واخلي، ۱۲) هغه به ټول د کمپ څخه دباندې پاک ځای ته چېرته چې ايرې غورزول کيږي يوسي او هلته به يې د لرگيو په اور باندې وسوزوي.

۱۳) که چېرې د اسرايلو ټول قوم په سهوې سره گناه وکړي او د خښتن د حکمونو څخه کوم حکم مات کړي نو هغوی به گناهکار وگڼل شي. ۱۴) کله چې هغوی په خپله گناه پوه شي، بايد د گناه د نذرانې په توگه يو ځوان غويی راولي او د مقدسې خېمې په مخ کې دې هغه وړاندې کړي. ۱۵) د قوم مشران دې خپل لاسونه د غويي په سر باندې کېږدي او غويی دې د خښتن په حضور کې حلال شي. ۱۶) بيا دې مشر کاهن د غويي له وينې څخه لږه وينه واخلي او دننه خېمې ته دې يوسي. ۱۷) هغه دې خپله گوت ته په وينه کې غوټه کړي او هغه دې د خښتن په حضور کې اووه ځلې د پردې مخې ته وشيندي. ۱۸) بيا دې هغه لږه وينه په مقدسه خېمه کې د خښتن په حضور کې د خوشبويی د قربانگاه په برجونو باندې وسولوي. هغه به پاتې وينه د مقدسې خېمې د دروازې په خولې کې د سوزېدونکې نذرانې د قربانگاه په بېخ کې توی کړي. ۱۹) بيا به هغه د غويي ټوله وازگه لېرې کړي او په قربانگاه باندې به يې وسوزوي. ۲۰) هغه به د دې غويي سره هماغسې کار وکړي لکه څنگه چې د گناه د نذرانې د غويي سره يې کړی ؤ. په دې ډول به کاهن د قوم دپاره کفارو ادا کړي او هغوی به وبخښل شي. ۲۱) بيا به هغه غويی له کمپ څخه دباندې يوسي او وبه يې وسوزوي، لکه څنگه چې هغه غويی يې سوزولی ؤ چې د هغه د گناه دپاره وړاندې شوی ؤ. دا هغه نذرانه ده چې د ټول قوم د گناه د لېرې کولو دپاره ده.

۲۲) کله چې يو مشر په سهوې سره گناه وکړي او د خښتن د حکمونو څخه کوم حکم مات کړي نو هغه به گناهکار وگڼل شي. ۲۳) کله چې هغه د خپلې گناه څخه خبر کړای شي، هغه بايد د خپلې

نذرانې په توگه يو داسې وز راوولي چې کوم عيب په کې نه وي. (۲۴) هغه دې خپل لاس د وز په سر باندې کېږدي او په هغه ځای کې دې حلال کړي چېرته چې د څښتن په حضور کې د سوزېدونکې نذرانې دپاره حيوانات حلالېږي. دا د گناه نذرانه ده. (۲۵) بيا دې کاهن د هغه وز د وينې څخه په خپله گوته باندې لږه وينه راواخلي او د قربانگه په برجونو باندې دې وسولوي. پاتې وينه به د قربانې د ځای په بېخ کې توی کړي. (۲۶) بيا دې هغه دا ټوله وازگه په قربانگه باندې وسوزوي لکه څنگه چې هغه د سلامتې د نذرانې وازگه وسوزوله. په دې ډول به کاهن د هغه مشر د گناه دپاره کفارو ادا کړي او هغه به وبخښل شي.

(۲۷) که چېرې کوم عام نفر په سهوې سره گناه وکړي او د څښتن د حکمونو څخه کوم حکم مات کړي نو هغه به گناهکار وگڼل شي. (۲۸) کله چې هغه د خپلې گناه څخه خبر کړای شي، بايد د خپلې نذرانې په توگه يوه داسې وزه راوولي چې کوم عيب په کې نه وي. (۲۹) هغه دې خپل لاس د هغې په سر باندې کېږدي او د سوزېدونکې نذرانې په ځای کې دې حلاله کړي. (۳۰) بيا دې کاهن په خپله گوته باندې د هغه حيوان لږه وينه راواخلي او د قربانگه په برجونو باندې دې وسولوي او پاتې وينه دې د قربانگه په بېخ کې توی کړي. (۳۱) هغه به د وزې ټوله وازگه لېرې کړي، لکه څنگه چې د سلامتې له نذرانې څخه لېرې کېږي او کاهن به هغه په قربانگه باندې وسوزوي چې بوی يې په څښتن باندې ښه لگيږي. په دې ډول به کاهن د هغه نفر د گناه دپاره کفارو ادا کړي او هغه به وبخښل شي.

(۳۲) که چېرې هغه د خپلې گناه د نذرانې په توگه يوه مېړه راوولي، هغه بايد داسې مېړه وي چې کوم عيب په کې نه وي. (۳۳) هغه دې خپل لاس د هغې په سر باندې کېږدي او د سوزېدونکې نذرانې په ځای کې دې حلاله کړي. (۳۴) بيا دې کاهن په خپله گوته باندې د هغه حيوان لږه وينه راواخلي او د قربانگه په برجونو باندې دې وسولوي او پاتې وينه دې د قربانگه په بېخ کې توی کړي. (۳۵) بيا به د هغې څخه ټوله وازگه لېرې کړي، لکه څنگه چې د سلامتې د نذرانې له پسه يا مېړې څخه لېرې کېږي او کاهن به هغه په قربانگه باندې د هغو نذرانو سره يوځای وسوزوي چې څښتن ته تيارېږي. په دې ډول به کاهن د هغه نفر د گناه دپاره کفارو ادا کړي او هغه به وبخښل شي.

هغه حالات چې په هغو کې د گناه نذرانو ته اړتیا وي

۵ (۱) په دې لاندینو حالتونو کې د گناه نذرانې ضروري دي:

که چېرې څوک د شاهدي ورکولو دپاره محکمې ته وغوښتل شي او د هغو شیانو په باره کې چې هغه لیدلي یا اورېدلي دي معلومات ورنه کړي، نو هغه ته دې د خپلو بدو سزا ورکړل شي.

۲ (۲) که چېرې د چا لاس په سهوې سره د یو شي سره چې په مذهبي لحاظ ناپاک وي لکه مړ شوي حیوان سره ولگېږي، نو کله چې پوه شي چې هغه څه کړي دي، نو هغه نفر ناپاکه او گناهکار دی.

۳ (۳) که چېرې څوک په سهوې سره د انساني ناپاکۍ سره که هغه هرڅه وي ولگېږي، نو څنگه چې پوه شي چې څه یې کړي دي، هغه به گناهکار وگڼل شي.

۴ (۴) که چېرې د یو چا فکر نه وي او قسم وخوري، مهمه نه ده چې د څه شي په هکله وي، څنگه چې ورڅخه خبر شي نو هغه به گناهکار وگڼل شي.

۵ (۵) کله چې څوک له دغو گناهونو څخه یوه گناه وکړي، هغه باید د هغې گناه اقرار وکړي (۶) او د خپلې گناه د جرمې په توگه باید څښتن ته د گناه د نذرانې په توگه یوه مېړه یا وزه راولي او کاهن به د هغه د گناه دپاره کفاره ادا کړي.

۷ (۷) که چېرې هغه نفر مېړه یا وزه نه شي اخیستلی، نو څښتن ته دې د خپلې گناه د جرمې په توگه دوه کوترې یا دوه قمري گانې راوړي یعنې یوه د گناه د نذرانې او بله د سوزېدونکې نذرانې دپاره. (۸) هغه دې کاهن ته راوړي او کاهن به اول یوه د گناه د نذرانې دپاره وړاندې کړي. هغه دې په داسې طریقې سره د هغې اورمېړ تاو کړي چې سر ورڅخه جلا نه شي. (۹) هغه دې د گناه د نذرانې څخه لږه وینه د قربانگه په اړخ کې وشیندي، پاتې وینه باید د قربانگه په بیخ کې وڅخول شي. دا د گناه نذرانه ده. (۱۰) بیا به د مقرراتو په مطابق هغه دوهمه مرغی د سوزېدونکې نذرانې په توگه وړاندې کړي. په دې ډول به کاهن د هغه نفر د گناه دپاره کفاره ادا کړي او هغه به وبخښل شي.

١١) که چپرې هغه نفر دوه کوترې يا دوه قمري گانې هم نه شي اخیستلی، نو د خپلې گناه د نذرانې دپاره دې یو کیلوگرام بڼه اوږه راوړي. په هغو باندې دې د زیتونو تیل یا خوشبویي نه اچوي، ځکه چې دا د گناه نذرانه ده. ١٢) هغه باید کاهن ته راوړي، کاهن به له هغو اوږو څخه چې ټول څښتن ته وړاندې کيږي یو موتی د نمونې په توگه راواخلي او د نورو نذرانو سره به یې په قربانگاه باندې وسوزوي. دا د گناه د لېرې کولو نذرانه ده. ١٣) په دې ډول به کاهن د هغه د گناهونو دپاره کفاره ادا کړي او هغه به وبخښل شي. پاتې نذرانه به د غلې دانې د نذرانې په شان د کاهن وي.

د تاوان نذرانه

١٤) څښتن حضرت موسیٰ ته وفرمایل: ١٥) >که چپرې څوک په سهوې سره هغه شیان چې څښتن ته وقف شوي دي یا د هغو بیه کاهن ته ورنه کړي، نو هغه دې د تاوان د نذرانې په توگه څښتن ته یو داسې پسه راولي چې کوم عیب په کې نه وي. د هغه بیه دې د هغو پیسو په مطابق وي چې په مقدس ځای کې ورڅخه کار اخیستل کیږي. ١٦) برسېره پردې، نوموړی باید هغه پیسې ورکړي چې د هغو په ورکولو نه دی بریالی شوی او شل فیصده دې زیاتې هم ورکړي. هغه به دا ټولې پیسې کاهن ته ورکوي. کاهن به د هغه دپاره په پسه باندې د تاوان د نذرانې په توگه کفاره ادا کړي او هغه به وبخښل شي.

١٧) که چپرې څوک په سهوې سره گناه وکړي او د څښتن د حکمونو څخه کوم حکم مات کړي، نو هغه گناهکار دی او د هغې جرمانه به ورکوي. ١٨) هغه دې د تاوان د نذرانې په توگه کاهن ته یو داسې پسه راولي چې کوم عیب په کې نه وي او مناسبه بیه ولري. په دې ډول به کاهن د هغه د گناه دپاره چې په سهوې سره یې کړې ده کفاره ادا کړي او هغه به وبخښل شي. ١٩) دا د هغې گناه دپاره د تاوان یوه نذرانه ده چې د څښتن په مقابل کې یې کړې ده.

٢٠) ١) څښتن حضرت موسیٰ ته وفرمایل: ٢) >فرض کړئ د کوم نفر سره د بل چا کوم شی د امانت په توگه ایښی وي او هغه ورته دروغ ووايي چې هغه شی ورک شوی دی یا غلا شوی دی او په دې باندې د څښتن په مقابل کې گناه وکړي. یا فرض کړئ کوم شی غلا کړي یا یې د چا څخه په

زور واخلي. (۳) يا كوم ورك شوی شی پیدا کړي او دروغ ووايي او يا قسم وخورې چې هغه يې نه دی موندلی، (۴) - (۵) نو په دې ډول که چېرې يو نفر گناه کوي، نو کوم شی چې هغه په غلا ترلاسه کړی وي هغه دې بېرته ورکړي. په هغه ورځ چې دا ثابته شي چې هغه گناهکار دی، نو د هغه خاوند ته دې پوره تاوان ورکړي او شل فیصده دې زیات هم ورکړي. (۶) نو هغه دې يو داسې پسه چې کوم عیب په کې نه وي او د تاوان د نذرانې په توگه خښتن ته وړاندې کيږي کاهن ته راولي. هغه دې مناسبه بیه ولري. (۷) په دې ډول به کاهن د خښتن په حضور کې د هغه دپاره کفاره ادا کړي او هغه به وبخښل شي. <

سوزېدونکې نذرانه

(۸) خښتن حضرت موسی^۱ ته وفرمایل: (۹) >هارون او د هغه زامنو ته دا حکم ورکړه چې د سوزېدونکې نذرانې دپاره دغه مقررات دي: سوزېدونکې نذرانه دې له شپې څخه تر سهاره پورې په قربانگاه باندې پاتې شي او په قربانگاه باندې باید اور روښانه وساتل شي. (۱۰) بیا به کاهن خپل د کتان نیکرونه د کتان د چينې سره واغوندي او د سوزېدونکې نذرانې ایرې به چې د قربانۍ په ځای باندې پاتې شوې دي لېرې کړي او د قربانۍ د ځای په څنگ کې به يې واچوي. (۱۱) بیا دې هغه دا کالي وباسي او نور دې واغوندي او ایرې دې له کمپ څخه دباندې يو پاک ځای ته یوسي. (۱۲) په قربانگاه باندې باید اور روښانه وساتل شي او باید مړ نه شي. کاهن دې هر سهار د اور لرگي ورزیاتوي او په اور باندې دې سوزېدونکې نذرانه په ترتیب سره ږدي او په هغه باندې دې د سلامتی د نذرانې وازگه وسوزوي. (۱۳) په قربانگاه باندې باید اور په دوامداره توگه روښانه وساتل شي او باید مړ نه شي.

د غلې دانې نذرانه

(۱۴) د غلې دانې د نذرانې دپاره دغه مقررات دي: د هارون زامن چې کاهنان دي دا نذرانه دې د قربانۍ د ځای مخې ته خښتن ته وړاندې کړي. (۱۵) کاهن دې له ښو اوږو او تېلو څخه چې خوشبویی ورباندې شیندل شوې ده او ټوله خښتن ته وړاندې کيږي يو موټی د نمونې په توگه واخلي او په قربانگاه باندې دې وسوزوي. د دې نذرانې بوی په خښتن باندې ښه لگيږي. (۱۶) - (۱۷) د هغې

پاتې برخه به کاهنان و خوري. د هغې څخه دې فطيره ډوډۍ پخه شي او په يو مقدس ځای يعنې د مقدسې خېمې په حويلۍ کې دې وخورل شي. څښتن هغه کاهنانو ته د هغو نذرانو څخه چې په اور باندې ورته تيارېږي د هغوی د برخې په توگه ورکړې ده. دا د گناه او تاوان د نذرانو په شان ډېره مقدسه ده. (۱۸) د هارون هره اولاده چې نارينه وي هغه خوړلی شي. دا د هغو دوامدارو نذرانو يوه برخه ده چې تل به څښتن ته په اور باندې تيارېږي. که بل څوک هغو نذرانو ته لاس وروړي، نو د هغو مقدس توب به ورته زيان ورسوي. <

(۱۹) همدارنگه څښتن حضرت موسی^۱ ته وفرمايل: (۲۰) <دا هغه نذرانه ده چې هارون او د هغه زامن يې بايد په هغه ورځ چې هغوی په کې د کاهنانو په توگه ټاکل کېږي څښتن ته وړاندې کړي: هغوی دې يو کيلوگرام بڼه اوږه د نذرانې په توگه څښتن ته وړاندې کړي (د غلې دانې د ورځنۍ نذرانې په اندازه). د هغې څخه دې نيم په سهار کې او نيم په ماښام کې وړاندې کړي. (۲۱) هغه دې د تېلو سره گډ شي او په تې باندې دې پاخه شي او بيا دې ميده ميده شي او د غلې دانې د نذرانې په توگه دې وړاندې شي. دا يو داسې بوی دی چې په څښتن باندې بڼه لگېږي. (۲۲) د هارون د اولادې څخه چې هرڅوک د مشر کاهن په توگه خدمت کوي، تل به دا نذرانه وړاندې کوي. هغه دې څښتن ته د قربانۍ په توگه ټول وسوزول شي. (۲۳) د کاهن د غلې دانې هره نذرانه بايد ټوله وسوزول شي، هغه بايد ونه خوړل شي. <

د گناه نذرانه

(۲۴) څښتن حضرت موسی^۱ ته وفرمايل: (۲۵) <هارون او د هغه زامنو ته ووايه چې د گناه د نذرانې دپاره دغه مقررات دي: د گناه د نذرانې دپاره دې حيوان په هغه ځای کې چې د سوزېدونکې نذرانې دپاره حيوانات حلالېږي حلال شي. دا ډېره مقدسه نذرانه ده. (۲۶) کاهن چې دا حيوان قرباني کوي، هغه دې په يو مقدس ځای يعنې د مقدسې خېمې په حويلۍ کې وخوري. (۲۷) که يو څوک يا يو شی د دې حيوان د غوښې سره ولگېږي، د هغې مقدس توب به ورته زيان ورسوي. که چېرې د کاليو کوم ځای د دې حيوان په وينه ککړ شي، هغه بايد په يو مقدس ځای کې ومينځل شي. (۲۸) د خاورو يو لوبنی چې هغه غوښه په کې خوټول کېږي بايد مات شي او که چېرې د برنجو د لوبني څخه کار اخيستل کېږي، بايد وموښل شي او په اوبو کنگال شي. (۲۹) د کاهنانو د کورنيو هر

نارینه کولی شي چې دا نذرانه وځوري، هغه ډېره مقدسه ده. (۳۰) مگر د گناه کومه نذرانه چې وینه يې مقدسې خېمې ته راوړل کېږي چې په مقدس ځای کې يې کفارۀ ادا شي، هغه نذرانه باید ونه خوړل شي، باید وسوزول شي.

د تاوان نذرانه

۷ (۱) د تاوان د نذرانې دپاره چې ډېره مقدسه ده دغه مقررات دي: (۲) د تاوان د نذرانې دپاره دې حيوان په هغه ځای کې حلال شي چېرته چې د سوزېدونکې نذرانې دپاره حیوانات حلالېږي او د هغه وینه دې د قربانۍ د ځای په څلورو خواو باندې وشیندل شي. (۳) د هغه ټوله وازگه دې وړاندې شي: لکه لم او هغه وازگه چې په کولمو باندې پرته ده، (۴) پښتورگي د وازگې سره چې د پاسه ورباندې پرته وي او د اینې ډېره بڼه برخه. (۵) کاهن به هغه ټول په قربانگاه باندې د داسې نذرانې په توگه وسوزوي چې څښتن ته تیارېږي. دا د تاوان نذرانه ده. (۶) د کاهن د کورنۍ هر نارینه کولی شي چې هغه وځوري، مگر هغه باید په یو مقدس ځای کې وځورل شي، ځکه چې ډېره مقدسه ده.

(۷) د گناه د نذرانې او د تاوان د نذرانې دواړو دپاره یوشان قانون عملي کېږي: غوښه د کاهن ده یعنې د هغه چا دپاره ده چې د دې نذرانو په وسیله کفارۀ ادا کوي. (۸) د سوزېدونکې نذرانې د حیوان پوستکي د هغه کاهن دی چې قرباني وړاندې کوي. (۹) د غلې دانې هره نذرانه چې په تنور کې یا په ارکاره یا په تبي باندې پخېږي، هغه د کاهن یعنې د هغه چا ده چې هغه نذرانه خدای ته وړاندې کوي. (۱۰) مگر د خامې غلې دانې ټولې نذرانې که د تېلو سره گډې وي یا وچې وي، هغه د هارون د زامنو یعنې د ټولو کاهنانو دي او باید د هغوی ترمنځ په مساوي ډول ووېشل شي.

د سلامتۍ نذرانه

(۱۱) د سلامتۍ د هغو نذرانو دپاره چې یو نفر يې څښتن ته وړاندې کوي، دغه مقررات دي: (۱۲) که چېرې هغه نفر دا نذرانه خدای ته د شکرانې د نذرانې په توگه وړاندې کوي، هغه به د هغه حیوان

سره چې قرباني کيږي، د يوې فطيرې ډوډۍ نذرانه وړاندې کوي: هغه دې د ښو اوږو څخه درې
 قسمه ډوډۍ پخې کړي چې دوه يې د زيتونو په تېلو کې پخې شوې وي او يوه دې نرۍ ډوډۍ وي
 چې تېل ورباندې موبنل شوي وي. (۱۳) هغه نفر دې څو خميره ډوډۍ هم وړاندې کړي. (۱۴) د هر
 ډول ډوډۍ څخه دې يوه يوه ډوډۍ د يوې خاصې اعانې په توگه څښتن ته وړاندې کړي. دا د هغه
 کاهن دپاره دي چې د حيوان وينه اخلي او په قربانگه باندې يې شيندي. (۱۵) د دغې سلامتۍ د
 نذرانې د حيوان غوښه بايد په هماغه ورځ چې هغه قرباني کيږي وخورل شي. له هغې څخه دې تر
 بل سهاره پورې هيڅ شى پاتې نه شي.

(۱۶) نو که چېرې يو نفر خپله رضاکارانه نذرانه يا د نذر ورکولو په توگه د سلامتۍ نذرانه راوړي، نو
 قرباني دې په هماغه ورځ چې وړاندې کيږي وخورل شي. خو څه چې پاتې شي هغه دې په
 راتلونکې ورځ وخورل شي. (۱۷) کومه غوښه چې له قربانۍ څخه د دريمې ورځې پورې پاتې
 کيږي، بايد وسوزول شي. (۱۸) که چېرې د سلامتۍ د نذرانې کومه غوښه په دريمه ورځ وخورل
 شي، خداى به د هغه نفر نذرانه قبوله نه کړي. دا به د هغه په نذرانه کې حساب نه شي او هغه به
 ناپاکه وگڼل شي. که څوک له هغې څخه لږه وخوري، نو د خپلو بدو سزا به وويني. (۱۹) که چېرې
 دا غوښه په يو ناپاکه شي باندې ولگيږي هغه بايد ونه خورل شي، بلکه بايد وسوزول شي.

که څوک پاک وي، هغه کولى شي چې دا غوښه وخوري (۲۰) مگر که چېرې څوک ناپاک وي او د
 سلامتۍ د نذرانې هغه غوښه چې څښتن ته وړاندې کيږي وخوري، نو هغه نفر بايد د خداى له قوم
 څخه وشړل شي. (۲۱) که چېرې يو نفر يو ناپاکه شي ته لاس وروړي، که هغه انساني ناپاکي وي يا
 يو ناپاکه حيوان وي او بيا د سلامتۍ د نذرانې هغه غوښه وخوري، نو هغه نفر بايد د خداى له قوم
 څخه وشړل شي. <

د وازگې او وينې خورل حرام دي

(۲۲) څښتن حضرت موسى^۱ ته وفرمايل: (۲۳) >د اسراييلو قوم ته ووايه چې د غوايانو، پسونو او
 وزو وازگه مه خورئ. (۲۴) د يو حيوان وازگه چې په خپل مرگ مړ شوى وي يا يو وحشي حيوان
 وژلى وي بايد په هيڅ صورت ونه خورل شي، مگر هغه د کوم بل مقصد دپاره استعمالېدى شي. (۲۵)

هرڅوک چې د یو داسې حیوان وازگه وڅوري چې کېدای شي د یوې نذرانې په توګه څښتن ته په اور باندې تیاره شي، هغه باید د خدای له قوم څخه وشرل شي. (۲۶) هرچېرې چې اوسېږئ باید د مارغه یا د حیوان وینه ونه خورئ. (۲۷) هرڅوک چې دا قانون مات کړي باید د خدای له قوم څخه وشرل شي. <

د کاهنانو برخه

(۲۸) څښتن حضرت موسیٰ ته وفرمایل: (۲۹) >اسراييليانو ته ووايه چې هرڅوک چې د سلامتی نذرانه وړاندې کوي هغه دې څښتن ته د هغې یوه برخه د خاص سوغات په توګه راوړي. (۳۰) هغه دې په خپل لاس هغه نذرانه راوړي چې څښتن ته په اور باندې تیارېږي. هغه دې د حیوان سینه د وازګې سره پورته ونیسي ترڅو دا وښايي چې هغه ماته وقف شوي دي. (۳۱) کاهن به وازګه په قربانګاه باندې وسوزوي، مګر سینه به د کاهنانو شي. (۳۲) همدارنګه تاسو باید د خپلې سلامتی د نذرانې د حیوان شاتنی ښي پښه کاهن ته د خاصې اعانې په توګه ورکړئ. (۳۳) کاهن چې د سلامتی د نذرانې وینه او وازګه وړاندې کوي، هغه به شاتنی ښي پښه د خپلې برخې په توګه واخلي. (۳۴) د حیوان سینه یو خاص سوغات دی او شاتنی ښي پښه یوه خاصه اعانه ده چې څښتن د اسراييلو د خلکو څخه اخیستې او کاهنانو ته یې ورکړې ده. په دې خاطر د اسراييلو خلک باید هغه د تل دپاره کاهنانو ته ورکړي. <

(۳۵) دا د هغې نذرانې برخه ده چې څښتن ته په اور باندې تیارېږي چې حضرت هارون او د هغه زامنو ته په هغه ورځ ورکړل شوه په کومه ورځ چې هغوی د کاهنانو په توګه د څښتن د خدمت دپاره وټاکل شول. (۳۶) په هغه ورځ څښتن د اسراييلو په قوم باندې امر وکړ چې هغوی ته د نذرانې دا برخه ورکړي. دا یو داسې قانون دی چې د اسراييلو قوم باید د تل دپاره ورته غاړه کېږدي.

(۳۷) دا مقررات د دغو نذرانو دپاره دي لکه سوزېدونکې نذرانې، د غلې دانې نذرانې، د ګناه نذرانې، د تاوان نذرانې، د ټاکنې نذرانې او د سلامتی نذرانې. (۳۸) په دښته کې د سینا په غره باندې څښتن حضرت موسیٰ ته دا حکمونه ورکړل او په هماغه ورځ حضرت موسیٰ د اسراييلو قوم ته وفرمایل چې خپلې نذرانې راوړي.

د حضرت هارون او د هغه د زامنو ټاکنه

(هجرت ۲۹: ۱ - ۳۷)

۸ ﴿۱﴾ خښتن حضرت موسیٰ ته وفرماییل: ﴿۲﴾ >هارون او د هغه زامن راوله. د هغوی د کاهنتوب کالی، د مسح کولو تېل، د گناه د نذرانې دپاره غویي، دوه پسونه او هغه ټوکری چې فطیره ډوډی په کې ده ټول راوړه. ﴿۳﴾ بیا ټول قوم د مقدسې خېمې د دروازې خوله ته راغونډ کړه. <

۴ ﴿۴﴾ حضرت موسیٰ د خښتن امر په ځای کړ او کله چې قوم راغونډ شو ﴿۵﴾ هغه ورته وفرماییل: >اوس چې زه کوم کار کوم هغه د خښتن امر دی.<

۶ ﴿۶﴾ بیا حضرت موسیٰ حضرت هارون او د هغه زامن راوستل او غسل یې ورباندې وکړ. ﴿۷﴾ هغه حضرت هارون ته کمیس او چپنه واغوستل، د هغه په ملا باندې یې یوه پتی وټرله او مقدس پېشبند یې ورباندې واچاوه او هغه یې په هغه بڼه اوبدل شوي کمربند باندې وتاړه چې د هغه د ملا څخه تاو و. ﴿۸﴾ د هغه په سینه باندې یې سینه پوښ وتاړه او په هغه کې یې اوریم او تمیم کېښودل. ﴿۹﴾ لکه څنګه چې خښتن په حضرت موسیٰ باندې امر کړی و، هغه حضرت هارون ته لونګی ور په سر کړه او د هغې په مخه کې یې د سرو زرو گل یعنی د وقف کولو پاک نښان کېښود.

۱۰ ﴿۱۰﴾ بیا حضرت موسیٰ د مسح کولو تېل واخیستل او هغه یې په خېمه او ټول شیان چې په هغې کې وو په هغو باندې وشیندل او په دې ډول یې هغه ټول خښتن ته وقف کړل. ﴿۱۱﴾ هغه لږ تېل واخیستل او اووه ځلې یې په قربانګاه باندې وشیندل او قربانګاه یې د لوبڼو او تشت سره چې پایه یې درلودله مسح کړه چې خښتن ته یې وقف کړي. ﴿۱۲﴾ همدارنګه هغه د مسح کولو لږ تېل د حضرت هارون په سر باندې توی کړل او هغه یې د کاهنی د وظیفې دپاره مسح کړ. ﴿۱۳﴾ بیا لکه څنګه چې خښتن په حضرت موسیٰ باندې امر کړی و، هغه د حضرت هارون زامن مخکې راوستل او هغوی ته یې کمیسونه واغوستل، په ملاګانو باندې یې ورته پتی ګانې وټرلې او خولی ګانې یې ورته په سر کړې.

۱۴ ﴿۱۴﴾ بیا حضرت موسیٰ د گناه د نذرانې دپاره غویي راوست او حضرت هارون او د هغه زامنو د

هغه په سر باندې خپل لاسونه کېښودل. (۱۵) حضرت موسیٰ غویي حلال کړ او لږه وینه یې راواخیستله او هغه یې په خپله گوته باندې د قربانی د خای په ټولو برجونو باندې وسولوله، د دې دپاره چې د قربانی خای مقدس شي. بیا هغه پاتې وینه د قربانی د خای په بیخ کې توی کړه. په دې ډول د قربانی خای پاک شو او هغه د گناه په خاطر د قربانی د نذرانې دپاره یو مناسب خای شو. (۱۶) همدارنگه حضرت موسیٰ ټوله وازگه چې په کولمو باندې پرته وه، د اینې ډېره بڼه برخه او پښتورگي چې وازگه ورباندې پرته وي واخیستل او ټول یې په قربانگاه باندې وسوزول. (۱۷) څنگه چې څښتن امر کړی ؤ هغه پاتې غویي د پوستکي، غوښې او خوشایو سره واخیست او هغه یې د کمپ څخه دباندې وسوزاوه.

(۱۸) بیا حضرت موسیٰ د سوزېدونکې نذرانې دپاره پسه راوست او حضرت هارون او د هغه زامنو د پسه په سر باندې خپل لاسونه کېښودل. (۱۹) حضرت موسیٰ پسه حلال کړ او وینه یې د قربانی د خای په څلورو خواو باندې وشیندله. (۲۰) هغه پسه ټوټې ټوټې کړ او سر، ټوټې او وازگه یې وسوزول. (۲۱) څنگه چې څښتن په حضرت موسیٰ باندې امر کړی ؤ، هغه د نس دتنې برخې او پښې ومینځلې او ټول پسه یې په قربانگاه باندې وسوزاوه. دا یوه سوزېدونکې نذرانه وه چې بوی یې په څښتن باندې بڼه لگيږي.

(۲۲) بیا حضرت موسیٰ بل پسه راوست. دا پسه د کاهنانو د ټاکنې دپاره ؤ. حضرت هارون او د هغه زامنو خپل لاسونه د هغه په سر باندې کېښودل. (۲۳) حضرت موسیٰ پسه حلال کړ او د هغه لږه وینه یې واخیستله او د حضرت هارون د بني غور په نرمی، د بني لاس په غټې گوتې او د بني پښې په غټې گوتې یې وسولوله. (۲۴) بیا یې د حضرت هارون زامن مخکې راوستل او د هغوی د بني غورونو په نرمیو، د بني لاسونو په غټو گوتو او د بني پښو په غټو گوتو یې لږه وینه وسولوله او پاتې وینه یې د قربانی د خای په څلورو خواو باندې وشیندله. (۲۵) هغه وازگه، لم، هغه ټوله وازگه چې په کولمو باندې پرته وي، د اینې ډېره بڼه برخه، پختورگي د وازگې سره چې ورباندې پرته وي او بني ورون واخیستل. (۲۶) بیا هغه د فطیرې ډوډی له ټوکری څخه چې څښتن ته وقف شوې وه یوه ساده ډوډی، یوه غوره ډوډی او یوه نری ډوډی راواخیستله او د وازگې او بني ورون دپاسه یې کېښودله. (۲۷) حضرت موسیٰ هغه ټول د حضرت هارون او د هغه د زامنو په لاسونو کې کېښودل او

دوی هغه پورته ونيول ترڅو دا وښايي چې هغه څښتن ته وقف شوي دي. (۲۸) بيا حضرت موسیٰ^۱ دا شيان له هغوی څخه بېرته واخيستل او هغه يې د ټاکنې د نذرانې په توگه د سوزېدونکې نذرانې سره په قربانگه باندې وسوزول. د داسې نذرانې بوی په څښتن باندې ښه لگيږي. (۲۹) بيا حضرت موسیٰ^۱ د پسه سينه راواخيستله او د څښتن په حضور کې يې پورته ونيوله ترڅو دا وښايي چې هغه څښتن ته وقف شوي ده. دا د ټاکنې په پسه کې د حضرت موسیٰ^۱ برخه وه. حضرت موسیٰ^۱ دا ټول کارونه د څښتن د حکم سره سم سرته ورسول.

(۳۰) حضرت موسیٰ^۱ لږ د مسح کولو تېل او لږه وينه چې په قربانگه باندې پرته وه واخيستل او په حضرت هارون، د هغه په زامنو او د هغو په کاليو باندې يې وشيندل. په دې ډول يې هغوی او د هغوی کالي څښتن ته وقف کړل.

(۳۱) حضرت موسیٰ^۱ هارون او د هغه زامنو ته وفرمايل: >لکه څنگه چې څښتن امر کړی دی دا غوښه د مقدسې خېمې د دروازې په خوله کې پخه کړئ او هلته يې د هغې ډوډۍ سره چې د ټاکنې د نذرانې په ټوکړی کې ده وخورئ. (۳۲) کومه غوښه يا ډوډۍ چې پاتې شي هغه وسوزوئ. (۳۳) تاسو به اووه ورځې د خېمې د دروازې له خولې څخه نه ځئ ترڅو پورې چې ستاسو د ټاکنې مراسم پوره شوي نه وي. (۳۴) مونږ چې نن کوم کار وکړ څښتن د هغه د کولو حکم مونږ ته کړی ؤ، د دې په خاطر چې ستاسو د گناه دپاره کفارو ادا کړو. (۳۵) تاسو بايد د مقدسې خېمې د دروازې په خوله کې اووه شپې او اووه ورځې پاتې شئ او هغه کار به کوئ چې څښتن يې امر کړی دی. که چېرې داسې ونه کړئ نو مړه به شئ. ځکه چې څښتن په ما باندې داسې امر کړی دی. < (۳۶) نو حضرت هارون او د هغه زامنو ټول کارونه د څښتن د هغه حکم په مطابق وکړل چې د حضرت موسیٰ^۱ په وسيله يې کړی ؤ.

کاهنان خپل خدمت پيل کوي

۹ (۱) د کاهنانو د ټاکنې د مراسمو څخه وروسته حضرت موسیٰ^۱ په اتمه ورځ حضرت هارون او د هغه زامن او د اسراييلو مشران راوغوښتل. (۲) هغه حضرت هارون ته وفرمايل: >يو خوسى او

يو پسه چې كوم عيب په كې نه وي واخله او څښتن ته يې وړاندې كړه. خوسى د گناه د نذرانې دپاره دى او پسه د سوزېدونكې نذرانې دپاره دى. (۳) بيا د اسراييلو خلكو ته ووايه: يو وز د گناه د نذرانې دپاره واخلى. يو خوسى چې يو كلن وي او يو وري چې يو كلن وي او هيڅ عيب په كې نه وي، د سوزېدونكې نذرانې دپاره واخلى (۴) او يو غويى او يو پسه د سلامتې د نذرانې دپاره. هغوى دې دا د څښتن په حضور كې د غلې دانې د نذرانې سره چې تېل ورسره گډ وي قرباني كړي. هغوى بايد دا كار وكړي ځكه چې څښتن به نن هغوى ته ورنېكاره شي.

(۵) نو هغوى ټول شيان د حضرت موسى^۱ د حكم سره سم د مقدسې خېمې مخې ته راوړل او ټول قوم د څښتن د عبادت دپاره هلته راغونډ شو. (۶) حضرت موسى^۱ وفرمايل: >څښتن تاسو ته حكم كړى دى چې دا كار وكړئ، ترڅو د هغه جلال تاسو ته ښكاره شي.< (۷) بيا حضرت موسى^۱ هارون ته وفرمايل: >د قربانۍ ځاى ته لاړ شه او لكه څنگه چې څښتن امر كړى دى اول د خپل ځان او بيا د قوم د گناهونو د كفارې د ادا كولو په خاطر د گناه نذرانه او سوزېدونكې نذرانه وړاندې كړه.<

(۸) نو حضرت هارون د قربانۍ ځاى ته لاړ او د ځان دپاره يې د گناه د نذرانې په توگه خوسى حلال كړ. (۹) د هغه زامنو هغه ته وینه راوړله او هغه خپله گوته په وینه كې غوټه كړه او له هغې څخه يې لږه د قربانۍ د ځاى په برجونو باندې وسولوله. پاتې وینه يې د قربانۍ د ځاى په بېخ كې توى كړه. (۱۰) لكه څنگه چې څښتن په حضرت موسى^۱ باندې امر كړى ؤ، هغه په قربانگه باندې د گناه د نذرانې څخه واژگه، پختورگي او د اينې ډېره بڼه برخه وسوزوله. (۱۱) مگر غوښه او پوستكى يې د كمپ څخه دباندې وسوزول.

(۱۲) حضرت هارون هغه حيوان حلال كړ چې د هغه د خپلې سوزېدونكې نذرانې دپاره ؤ. هغه ته خپلو زامنو وینه راوړله او هغه دا وینه د قربانۍ د ځاى په څلورو خواو باندې وشيندله. (۱۳) هغوى حضرت هارون ته سر او د حيوان نورې ټوټې وركړې او هغه يې په قربانگه باندې وسوزول. (۱۴) هغه د نس دننۍ برخې او شاتنۍ پښې ومينځلې او په قربانگه باندې يې د سوزېدونكې نذرانې دپاسه وسوزولې.

١٥) بيا حضرت هارون هغه نذرانه راوړله چې د قوم دپاره وه. ده هغه وز چې د قوم د گناه دپاره ؤ
 حلال كړ او هغه يې د گناه د نذرانې دپاره وړاندې كړ، لكه څنگه چې هغه د خپلې گناه دپاره وړاندې
 كړى ؤ. ١٦) همدارنگه هغه سوزېدونكې نذرانه راوړله او هغه يې د مقرراتو په مطابق وړاندې كړه.
 ١٧) بيا يې د غلې دانې نذرانه وړاندې كړه، له هغې څخه يې يو موتې واخيست او هغه يې په
 قربانگه باندې برسېره پر هغې سوزېدونكې نذرانې چې هر سهار تيارېږي وسوزاوه. ١٨) حضرت
 هارون غويي او پسه د قوم دپاره د سلامتې د نذرانې په توگه حلال كړل. د هغه زامنو هغه ته وينه
 راوړله او هغه دا وينه د قربانې د ځاى په څلورو خواو باندې وشيندله. ١٩) هغوى د غويي او د پسه
 وازگينې برخې، لم، د وازگې پرده، پختورگي او د اينې ډېره بڼه برخه واخيستل ٢٠) او هغه يې د
 حيواناتو په سينو باندې كېښودل او بيا حضرت هارون وازگه په قربانگه باندې وسوزوله. ٢١) څنگه
 چې حضرت موسى امر كړى ؤ، حضرت هارون د هغو حيواناتو سينې او شاتنې بڼې پښې څښتن ته
 پورته ونيولې ترڅو دا وښايي چې هغه څښتن ته وقف شوې دي.

٢٢) كله چې حضرت هارون د قربانيو مراسم سرته ورسول، نو خپل لاسونه يې د قوم خواته پورته
 ونيول او برکت يې ورته ورکړ او د قربانې د ځاى څخه راکوز شو. ٢٣) حضرت موسى او حضرت
 هارون مقدسې خېمې ته ورننوتل. كله چې هغوى راووتل، قوم ته يې برکت ورکړ او د څښتن جلال
 ټول قوم ته ښکاره شو. ٢٤) د څښتن له حضور څخه اور نازل شو او سوزېدونكې نذرانه او وازگينې
 برخې يې په قربانگه باندې وسوزولې. كله چې ټول قوم هغه وليدل نو د خوشالۍ چيغې يې ووهلې
 او په سجده شول.

د ناداب او ابېهو گناه

١٠) د حضرت هارون زامنو ناداب او ابېهو هر يو خپل د اور لوبنې راواخيست او په هغې
 كې يې بل شوي سكاره واچول، خوشبويي يې ورزياته كړه او هغه يې څښتن ته وړاندې كړل. مگر دا
 اور مقدس نه ؤ، ځكه چې څښتن په هغوى باندې د هغه د وړاندې كولو امر نه ؤ كړى. ١) نو
 څښتن يوناخاپه اور نازل كړ او هغوى يې په خپل حضور كې وسوزول او مړه شول. ٢) بيا
 حضرت موسى هارون ته وفرمايل: >څښتن د دې په هكله خبرې كولي او دا يې فرمايل:

هغه خلک چې خدمت کوي زما

بايد وکړي احترام د مقدس توب زما

د ټول قوم په نظر کې به

زه دروند يم <

مگر حضرت هارون غلی پاتې شو.

④ حضرت موسیٰ میثائیل او الصافان چې د حضرت هارون او حضرت موسیٰ د تره عزیزیل زامن وو، راوغوښتل او ورته ویې فرمایل: <دلته راشئ، د خپل تره د زامنو مړي د مقدس حای څخه لېرې له کمپ څخه دباندې یوسی. > ⑤ نو هغوی راغلل او څنگه چې حضرت موسیٰ حکم کړی ؤ، د هغوی مړي یې له کالیو څخه ونيول او د کمپ څخه یې دباندې یوړل.

⑥ بیا حضرت موسیٰ هارون او د هغه زامنو العازار او ایتامار ته وفرمایل: <خپل وینبتان گډوډ مه پرېږدئ او خپل کالي مه شلوی چې دا وښايي چې تاسو غمجن یئ. که چېرې داسې وکړئ نو تاسو به مړه شی او څښتن به په ټول قوم باندې په قهر شي. مگر نور ټول اسراییلیان کولی شي چې د هغو دوو نفرو دپاره چې څښتن د اور په وسیله له منځه وړي دي وژاري. > ⑦ د خېمې د دروازې له خولې څخه مه ځئ که نه، نو تاسو به مړه شی، ځکه چې تاسو د څښتن د مسح کولو په تېلو باندې پاک شوي یئ. > نو څنگه چې حضرت موسیٰ فرمایلي وو هغوی هماغسې وکړل.

د کاهنانو دپاره مقررات

⑧ څښتن حضرت هارون ته وفرمایل: ⑨ <ته او ستا زامن د شرابو یا بیرو د څښلو څخه وروسته مقدسې خېمې ته مه ورننوزئ، که چېرې داسې وکړئ نو مړه به شی. دا یو دايمي قانون دی چې ستاسو ټوله اولاده به ورباندې عمل کوي. > ⑩ تاسو باید د هغه شیانو ترمنځ فرق وکړئ چې کوم د خدای دي او کوم د عمومي استعمال دپاره دي او کوم پاک دي او کوم ناپاک. ⑪ باید د

اسراييلو قوم ته هغه ټول قوانين ورزده كړي چې ما تاسو ته د موسى^۱ په وسيله دركړي دي.

۱۲) بيا حضرت موسى^۱ هارون او د هغه پاتې زامنو العازار او ايتامار ته وفرمايل: <د غلې دانې هغه نذرانه چې خبنتن ته په اور باندې د تيارېدونكو نذرانو څخه پاتې شوي ده واخلي، له هغې څخه فطيره ډوډۍ پخه كړئ او د قربانۍ د ځاى په څنگ كې يې وخورئ ځكه چې دا نذرانه ډېره مقدسه ده. ۱۳) هغه په يو مقدس ځاى كې وخورئ، ځكه چې دا ستا او ستا د زامنو د هغو نذرانو برخه ده چې خبنتن ته په اور باندې تيارېږي. دا هغه څه دي چې خبنتن يې په ما باندې امر كړى دى. ۱۴) مگر سينه او شاتنۍ پنبه چې پورته نيول كېږي هغه دې په داسې ځاى كې چې په مذهبي لحاظ پاك وي وخورل شي. دا برخه تاسو، ستاسو زامنو او لورگانو ته ستاسو د برخې په توگه د سلامتۍ د هغو نذرانو څخه چې د اسراييلو د خلكو له خوا وړاندې كېږي دركول كېږي. ۱۵) شاتنۍ پنبه او سينه بايد د هغو نذرانو د واژگې سره چې په اور باندې تيارېږي خبنتن ته پورته ونيول شي. بيا لكه څنگه چې خبنتن امر كړى دى، هغه به د همېش دپاره ستاسو او ستاسو د اولادې برخه وي.>

۱۶) حضرت موسى^۱ د هغه وز په باره كې پوښتنه وكړه چې د گناه د نذرانې دپاره ؤ او خبر شو چې هغه سوزول شوى دى. په دې خبره هغه په العازار او ايتامار باندې په قهر شو او پوښتنه يې وكړه: ۱۷) <تاسو ولې د گناه نذرانه په يو مقدس ځاى كې ونه خوړله؟ هغه ډېره مقدسه ده او خبنتن د دې دپاره تاسو ته دركړې وه چې د كفارې په ادا كولو سره د قوم څخه گناه لېږي شي. ۱۸) په دې خاطر چې د هغه وينه مقدسې خېمې ته نه وه وړل شوې، نو تاسو بايد د وز غوښه هلته خوړلې واى، لكه څنگه چې ما درته امر كړى ؤ.>

۱۹) حضرت هارون په ځواب كې وفرمايل: <كه چېرې ما د گناه نذرانه نن خوړلې واى، آيا خبنتن به هغه قبوله كړې واى؟ قوم خپله د گناه نذرانه نن خبنتن ته وړاندې كړه او خپله سوزېدونكې نذرانه يې راوړله، مگر بياهم په ما باندې دا هيبتناكه پېښې وشوې.> ۲۰) كله چې حضرت موسى^۱ دا خبرې واورېدلې، هغه قانع شو.

حلال او حرام حیوانات

(تثنیه ۱۴: ۳ - ۲۱)

۱۱ ﴿۱﴾ خبنتن حضرت موسیٰ او حضرت هارون ته وفرمايل: ﴿۲﴾ >اسراييليانو ته ووايئ چي د ټولو حیواناتو له جملې څخه چې په ځمکه باندې ژوند کوي، یعنی هغه حیوانات چې غوښه یې خوړلی شی هغه دا دي: ﴿۳﴾ هر حیوان چې خلاص سوم ولري او شخوند وهونکی هم وي. ﴿۴﴾ خو داسې حیوانات شته چې یوازې شخوند وهونکي دي یا یوازې خلاص سوم لري، خو تاسو باید د هغو غوښه ونه خورئ. لکه اوبن، که څه هم هغه شخوند وهونکی دی، مگر خلاص سوم نه لري. دا ستاسو دپاره ناپاک دی. ﴿۵﴾ غرنی سويه، که څه هم هغه شخوند وهونکې ده مگر خلاص سوم نه لري، دا ستاسو دپاره ناپاکه ده. ﴿۶﴾ سويه، که څه هم شخوند وهونکې ده مگر خلاص سوم نه لري. دا ستاسو دپاره ناپاکه ده. ﴿۷﴾ د خوگ غوښه مه خورئ. هغه باید ناپاک وگڼل شي. هغه خلاص سومان لري، مگر شخوند وهونکی نه دی. ﴿۸﴾ تاسو باید د دې حیواناتو غوښه ونه خورئ او مه د هغو مرو ته لاس وروړئ، دا ستاسو دپاره ناپاک دي.

﴿۹﴾ تاسو کولی شی هر ډول ماهیان چې وزرونه او پتري ولري وخورئ، ﴿۱۰﴾ مگر هر حیوان چې په اوبو کې ژوند کوي او وزرونه او پتري نه لري باید غوښه یې ونه خوړل شي. ﴿۱۱﴾ داسې حیوانات باید حرام وگڼل شي. تاسو باید د هغو غوښه ونه خورئ او حتی مرو ته یې لاس هم مه وروړئ. ﴿۱۲﴾ هر شی چې په اوبو کې ژوند کوي او وزرونه او پتري ونلري باید ونه خورئ.

﴿۱۳﴾-﴿۱۹﴾ دا هغه مرغان دي چې تاسو یې باید حرام وگڼئ: عقاب او ډول ډول تیوسان، هر ډول بانې، هر ډول کارغان، شترمرغ، ډول ډول گونگیان، د دریاب مرغان، لگ لگ، هر ډول ماهي خوړونکي مرغان، ملاچرگک او شوپرک.

﴿۲۰﴾ ټول وزر لرونکي حشرات حرام دي، ﴿۲۱﴾ بغیر د هغو حشراتو څخه چې ټوپونه وهي. ﴿۲۲﴾ له هغو څخه کولی شی چې ډول ډول چورچورکی او ملخان وخورئ. ﴿۲۳﴾ مگر نور ټول وزر لرونکي حشرات چې په پښو باندې هم گرځي باید حرام وگڼل شي.

٢٤-٢٨ هرڅوک چې د دغو حیواناتو مړو ته لاس وروړي هغه به تر ماښامه پورې ناپاک وي:

٢٩ ټول سوم لرونکي حیوانات، له هغو پرته چې سومان یې هم جدا وي او شخوند هم وهي او ټول حیوانات چې څلور پښې ولري او پنډې ولري. هرڅوک چې د هغو مړي یوسي باید هغه خپل کالي ومینځي، خو تر ماښامه پورې به ناپاک وي.

٣٠ د هغو حیواناتو څخه چې په ځمکه باندې ګرځي، دغه حیوانات ستاسو دپاره ناپاک دي: ږنده

مړه، مورک، هر ډول سمساره، ٣١ ډول ډول د کور او د شګې چرمونښکي او کربوړی. ٣٢

هرڅوک چې د هغو مړو ته لاس وروړي، هغه به تر ماښامه پورې ناپاک وي. ٣٣ که چېرې د هغو

مړي په یو شي باندې ولویږي، هغه شی به ناپاک شي. همداسې کار به د لرګي، ټوکر، څرمنې، یا

بوجی په موادو باندې کیږي او مهمه نه ده چې هغه د څه شي دپاره استعمالیږي. هغه دې په اوبو کې

غوټه کړای شي خو تر ماښامه پورې به ناپاک پاتې شي. ٣٤ که چېرې د هغو مړي د خټې په یو

لوبښي کې وغورزیږي، هرڅه چې په هغه کې دي ناپاک به شي او تاسو باید هغه لوبښي مات کړئ.

٣٥ کوم خواړه چې په عادي توګه حلال وي، مګر که له داسې لوبښي څخه په هغو خواړو باندې

اوبه توی شي، هغه به ناپاک شي او د څښلو هرڅه چې په دې لوبښي کې وي هغه ناپاک دي. ٣٦

په هر شي باندې چې د هغو مړي ولویږي هغه شی ناپاکه کیږي، که په هغو کې نغری یا د پخلي

لوبښي شامل وي هغه باید مات شي. ٣٧ مګر یوه چینه یا کوهی چې دغه مړه حیوانات په کې پراته

وي، هغه پاک پاتې کیږي. لیکن هرڅوک چې د دغو مړو له جملې څخه کوم یو ته لاس وروړي،

هغه به ناپاک شي. ٣٨ که چېرې یو داسې مړی په هغو تخمونو باندې وغورزیږي چې کرل کیږي،

هغه تخمونه پاک پاتې کیږي. ٣٩ مګر که چېرې په تخمونو باندې اوبه توی شوې وي او په هغه

باندې یو داسې مړی ولویږي، هغه ستاسو دپاره ناپاک دي.

٤٠ که چېرې یو حیوان چې ستاسو دپاره پاک وي مړ شي، هرڅوک چې د هغه مړي ته لاس

وروړي هغه به تر ماښامه پورې ناپاک وي. ٤١ هرڅوک چې د دې مړ حیوان د غوښې څخه لږه

غوښه وخوري، باید خپل کالي ومینځي، خو هغه به تر ماښامه پورې ناپاک وي. هرڅوک چې د هغه

مړی راپورته کړي، هغه باید خپل کالي ومینځي خو هغه به تر ماښامه پورې ناپاک وي.

٤٢ هره خزنده چې په ځمکه باندې ګرځي، باید ونه خوړل شي. ٤٣ ستاسو دپاره هره خزنده

حرامه ده، که هغه په سينه باندې بنوئيرې يا په څلورو يا په ډېرو پنبو گرځي. (٤٣) د هغو څخه د کوم يو په خوړلو سره خپل ځانونه مه ناپاکه کوي. (٤٤) زه ستاسو څښتن خدای يم، تاسو بايد خپل ځانونه پاک کړئ او مقدس اوسئ، ځکه چې زه مقدس يم. خپل ځانونه په هيڅ يوې خزندې باندې مه ناپاکه کوي. (٤٥) زه څښتن يم چې تاسو مې له مصر څخه راوويستلي ترڅو ستاسو خدای اوسم. له دې کبله تاسو بايد مقدس اوسئ، ځکه چې زه مقدس يم.

(٤٦) دا مقررات د حيواناتو، مرغانو او هرڅه چې په اوبو کې ژوند کوي او ټولو خزندو په باره کې دي. (٤٧) تاسو بايد پام وکړئ چې د پاک او ناپاک او همدارنگه د حلالو او حرامو حيواناتو ترمنځ فرق وکړئ. <

د اولاد د زېږولو څخه وروسته د بنځو پاکوالی

١٢ (١) څښتن حضرت موسیٰ ته وفرمايل: (٢) >اسراييليانو ته ووايه چې کله يوه بنځه اميدواره شي او زوی وزېږوي، هغه به اووه ورځې د خپلې مياشتينې ناروغۍ په شان ناپاکه وي. (٣) په اتمه ورځ دې هلک سنت شي. (٤) بيا بايد هغه بنځه د وينې د بهېدلو څخه د پاکېدلو دپاره درې دېرش ورځې صبر وکړي. هغه بايد هيڅ يو پاک شي ته لاس ورنه وړي او نه دې د پاکېدلو د ورځو د پوره کېدو پورې مقدسې خېمې ته ورننوزي.

(٥) که چېرې هغه لور وزېږوي، دا بنځه به څوارلس ورځې ناپاکه وي، لکه څنگه چې د مياشتينې ناروغۍ په دوران کې ناپاکه کېږي. بيا بايد هغه بنځه د وينې د بهېدلو څخه د پاکېدلو دپاره شپږشپېته ورځې صبر وکړي. (٦) کله چې د يو زوی يا د يوې لور د زېږولو دپاره د پاکېدلو ورځې خلاصې شي، هغه دې د مقدسې خېمې د دروازې په خوله کې کاهن ته ورشي. هغه دې يو يو کلن وری د سوزېدونکې نذرانې دپاره او يوه قمري يا يوه کوتره د گناه د نذرانې دپاره راوړي. (٧) کاهن به د هغې دپاره د کفارې د ادا کولو په خاطر هغه د څښتن په حضور کې وړاندې کړي او هغه بنځه به د وينې د بهېدلو څخه پاکه شي. دا مقررات د هغې بنځې دپاره دي چې يو هلک يا يوه نجلی وزېږوي. (٨) که چېرې دا بنځه يو وری نه شي اخيستلی، نو دوه کوترې يا دوه قمري گانې دې راوړي، يوه د

سوزېدونکې نذرانې دپاره او بله د گناه د نذرانې دپاره او کاهن به د هغې د ناپاکۍ د لېرې کولو دپاره مراسم سرته ورسوي او هغه به پاکه شي. <

د پوستکي د ناروغيو په اړه مقررات

۱۳ (۱) خبنتن حضرت موسیٰ او حضرت هارون ته وفرمايل: (۲) > کله چې د چا په پوستکي باندې زخم، دانه يا پرسوب وي چې کېدای شي هغه د پوستکي په يوې ساري ناروغي باندې بدله شي، هغه بايد هارون کاهن يا د هغه يو زوی ته چې کاهن وي راوستل شي. (۳) کاهن دې د هغه زخم معاینه کړي او که چېرې په هغه کې وینبنتان سپین شوي وو او زخم د پوستکي څخه ژور ښکاره کېده، نو دا د پوستکي ساري ناروغي ده. نو کاهن به هغه نفر ناپاک اعلان کړي. (۴) که چېرې د هغه د پوستکي زخم سپین ؤ خو د پوستکي څخه ژور نه ښکاره کېده او وینبنتان په کې سپین شوي نه وو، کاهن دې هغه ناروغيه نفر د اوو ورځو دپاره د نورو څخه جدا وساتي. (۵) کاهن به په اوومه ورځ هغه بیا معاینه کړي او که چېرې د هغه په نظر کې زخم هماغه شان ښکاره کېده او خپور شوی نه ؤ، کاهن به هغه د نورو اوو ورځو دپاره جدا وساتي. (۶) په اوومه ورځ دې کاهن هغه د دوهم ځل دپاره معاینه کړي. که چېرې زخم مړاوی شوی ؤ او په پوستکي کې نه ؤ خپور شوی، کاهن به هغه پاک اعلان کړي، دا یوازې یوه گرمکه ده. هغه نفر باید خپل کالي وینځي او هغه به پاک شي. (۷) مگر که چېرې کاهن هغه نفر معاینه کړی وي او هغه یې پاک اعلان کړی وي او له هغې څخه وروسته گرمکه د هغه په بدن باندې خپره شي، هغه باید خپل ځان بیا کاهن ته ورښکاره کړي. (۸) کاهن دې هغه معاینه کړي، که چېرې هغه گرمکه په بدن باندې خپره شوې وه، کاهن به هغه ناپاک اعلان کړي، دا یوه ساري ناروغي ده.

(۹) کله چې یو نفر د پوستکي ساري ناروغي ولري، هغه باید کاهن ته راوستل شي. (۱۰) کاهن دې هغه معاینه کړي، که چېرې په پوستکي کې یو سپین زخم وي چې وینبنتان یې سپین کړي وي او که چېرې په پرسوب کې خامه غوښه وي، (۱۱) نو دا د پوستکي یوه دوامداره ناروغي ده او کاهن به هغه ناپاک اعلان کړي. کاهن دې هغه د معاینې دپاره جدا ونه ساتي، ځکه چې هغه په ښکاره ناپاک دی. (۱۲) - (۱۳) مگر که چېرې د ناروغي موده تېره شوې وي او یوازې داغونه پاتې وي، کاهن به

هغه نفر پاک اعلان کړي. (۱۴) مگر هرکله چې په هغه باندې خامه غوښه رابنکاره شي، هغه به ناپاک شي. (۱۵) کله چې کاهن دا خامه غوښه وويني، هغه نفر به ناپاک اعلان کړي. خامه غوښه ناپاکه ده، هغه نفر په ساري ناروغۍ اخته دی. (۱۶) مگر کله چې دا خامه غوښه روغه شي او بيا سپينه شي، هغه نفر بايد کاهن ته ورشي. (۱۷) کاهن دې هغه معاينه کړي، که چيرې د زخم څخه يوازې سپين داغونه پاتې وي کاهن به هغه ناروغه نفر پاک اعلان کړي، بيا به هغه پاک شي.

(۱۸) کله چې د يو چا په پوستکي باندې يوه دانه وي او روغه شي (۱۹) او په هغه ځای باندې چې دانه وه، يو سپين پرسوب يا سوربخن سپين داغ رابنکاره شي، هغه بايد خپل ځان کاهن ته وربنکاره کړي. (۲۰) کاهن دې هغه معاينه کړي، که چيرې هغه د پوستکي څخه ژور وي او وينستان په کې سپين شوي وي، کاهن به هغه ناپاک اعلان کړي. دا د پوستکي يوه ساري ناروغي ده چې د دانې په ځای منځته راغلې ده. (۲۱) مگر که چيرې کاهن هغه معاينه کړي او سپين وينستان په کې نه وي او د پوستکي څخه ژور نه وي او مړاوی شوی وي، بيا دې کاهن هغه نفر د اوو ورځو دپاره جدا وساتي. (۲۲) که چيرې هغه زخم په پوستکي کې خپرېږي، کاهن به هغه نفر ناپاک اعلان کړي، دا ساري ناروغي ده. (۲۳) مگر که چيرې هغه بدل شوی او خپور شوی نه وي، دا يوازې د دانې داغ دی او کاهن به هغه نفر پاک اعلان کړي.

(۲۴) کله چې د يو چا پوستکي سوزېدلی وي او د سوزېدلي ځای په خامه غوښه کې يو سوربخن سپين يا سپين داغ رابنکاره شي، (۲۵) نو کاهن دې هغه داغ معاينه کړي. که چيرې په هغه کې وينستان سپين شوي وو او د پوستکي څخه ژور بنکارېده، دا د پوستکي يوه ساري ناروغي ده چې په هغه سوزېدلي ځای کې پيل شوې ده. کاهن به هغه نفر ناپاک اعلان کړي. (۲۶) مگر که چيرې کاهن هغه معاينه کړي او په داغ کې سپين وينستان نه وي او هغه د پوستکي څخه ژور نه وي او مړاوی شوی وي، بيا دې کاهن هغه نفر د اوو ورځو دپاره جدا وساتي. (۲۷) په اوومه ورځ دې کاهن هغه معاينه کړي. که چيرې هغه خپرېږي، کاهن به هغه نفر ناپاک اعلان کړي، دا د پوستکي يوه ساري ناروغي ده. (۲۸) خو که چيرې بياهم التهاب بدل شوی نه وي او خپور شوی نه وي مگر مړاوی شوی وي، نو دا د سوزېدلي ځای پرسوب دی او کاهن به هغه نفر پاک اعلان کړي. دا يوازې د سوزېدلي ځای داغ دی.

۲۹) که چېرې د یو سړي یا د یوې ښځې په سر یا په زنه باندې زخم وي، ۳۰) نو کاهن دې هغه زخم معاینه کړي. که چېرې هغه د پوستکي څخه ژور ښکاري او ژیر نري وینبتان په کې وي، نو کاهن به هغه نفر ناپاک اعلان کړي. دا یو خارښت دی او د سر یا د زني ساري ناروغي ده. ۳۱) مگر کله چې کاهن د ناسور دا ډول زخم معاینه کړي، که چېرې هغه د پوستکي څخه ژور نه ښکاره کېده، خو بیا هم تور وینبتان په کې نه وو، نو کاهن دې هغه ناروغه نفر اووه ورځې جدا وساتي. ۳۲) په اوومه ورځ دې کاهن هغه زخم معاینه کړي. که چېرې خارښت خپور شوی نه و او ژیر وینبتان په کې نه وو او د پوستکي څخه ژور نه ښکارېده، ۳۳) نو د هغه نفر ټول سر باید وخرایل شي بغیر له زخمي ځای څخه. کاهن دې هغه نورې اووه ورځې جدا وساتي. ۳۴) په اوومه ورځ دې کاهن هغه خارښت بیا معاینه کړي، که چېرې هغه په پوستکي کې خپور شوی نه و او د پوستکي څخه ژور نه ښکاره کېده، کاهن به هغه پاک اعلان کړي. هغه نفر باید خپل کالي ومینځي او پاک به شي. ۳۵) مگر که چېرې د هغه د پاکوالي د اعلان څخه وروسته خارښت خپور شي، ۳۶) کاهن دې هغه معاینه کړي او که چېرې خارښت په پوستکي کې خپور شوی وي، کاهن دا اړتیا نه لري چې ژیر وینبتان ولټوي، هغه نفر ناپاک دی. ۳۷) خو که چېرې د هغه په نظر کې هغه بدل شوی نه وي او تور وینبتان په کې راشنه شوي وي، دا خارښت روغ شوی دی. هغه نفر پاک دی او کاهن به هغه همداسې پاک اعلان کړي.

۳۸) کله چې د یو سړي یا د یوې ښځې په پوستکي باندې سپین داغونه وي، ۳۹) نو کاهن دې هغه نفر معاینه کړي. که چېرې دا داغونه مړاوي او سپین وي، هغه یوه بې زیانه گرمکه ده چې په بدن باندې راختلې ده، هغه نفر پاک دی.

۴۰) که چېرې یو سړي خپل وینبتان له لاسه ورکړي وي او گنجی شوی وي، هغه پاک دی. ۴۱) که چېرې هغه د خپلې کوپړۍ یا تندي وینبتان له لاسه ورکړي وي او لوخ تندي ولري، هغه پاک دی. ۴۲) مگر که چېرې د هغه په گنجي سر یا لوخ تندي باندې سوربخن سپین زخم وي، دا د پوستکي یوه ساري ناروغي ده. ۴۳) کاهن دې هغه معاینه کړي او که چېرې زخم سوربخن سپین وي، ۴۴) نو هغه سړی ناروغ او ناپاک دی. کاهن به هغه ناپاک اعلان کړي ځکه چې د هغه په سر باندې زخم دی.

٤٥ هغه نفر چې په داسې ساري ناروغۍ اخته وي بايد شلېدلي کالي واغوندي، خپل وينبتان دې
بیر پرېږدي، خپله خوله دې پټه کړي او داسې چيغې دې ووهي: زه ناپاک يم! زه ناپاک يم! ٤٦
ترڅو پورې چې هغه نفر په دې ناروغۍ باندې اخته وي هغه ناپاک پاتې کېږي. هغه بايد يوازې او د
کمپ څخه دباندې واوسېږي.

د چناسکې په هکله مقررات

٤٧ که چېرې کوم کالي چناسکې وهلي وي که هغه د وړيو څخه جوړ شوي وي يا د کتان کالي
وي، ٤٨ د کتان يا وړيو ټوکر، يا خرمن او يا داسې شی وي چې له خرمنې څخه جوړ شوی وي،
٤٩ که چېرې هغه چناسکه شنه بخنه يا سره بخنه وي، نو دا يوه خپرېدونکې چناسکه ده او کاهن
ته بايد وروښودل شي. ٥٠ کاهن دې هغه چناسکه معاینه کړي او هغه شی دې اووه ورځې جدا
کېږدي. ٥١ په اوومه ورځ دې هغه بيا معاینه کړي. که چېرې چناسکه خپره شوې وه نو هغه شی
ناپاک دی. ٥٢ کاهن بايد هغه کالي وسوزوي، ځکه چې چناسکه خرابوونکې ده او هغه دې
وسوزول شي.

٥٣ مگر کله چې کاهن هغه معاینه کړي او دا معلومه کړي چې چناسکه په هغه شي باندې نه ده
خپره شوې، ٥٤ هغه به دا حکم وکړي چې دا خراب شوی شی ومينځل شي. بيا دې هغه د نورو
اوو ورځو دپاره جدا کېږدي. ٥٥ له دې وروسته چې خراب شوی شی ومينځل شي، کاهن دې هغه
بيا معاینه کړي. که چېرې چناسکې خپل رنگ نه وي بدل کړی، که څه هم هغه خپره شوې نه ده،
بيا هم هغه ناپاک دی. که دا خرابوالی په مخ کې وي يا شاته، تاسو بايد دا شی وسوزوئ. ٥٦ مگر
کله چې کاهن هغه معاینه کړي، که چېرې د هغه شي د مينځلو څخه وروسته چناسکه مړاوې شوې
وي، هغه دې خرابه شوې برخه وشلوي. ٥٧ مگر که چېرې چناسکه په پورتنیو شيانو باندې بيا
رانبکاره شي، نو دا خپرېدونکې ده او په هرڅه باندې چې چناسکه وي خاوند يې بايد هغه شی
وسوزوي. ٥٨ که چېرې هغه نفر هغه شی ومينځي او چناسکه ورکه شي هغه دې بيا ومينځل شي
نو هغه شی به پاک شي.

٥٩ دا مقررات د هغو کاليو په هکله دي چې چناسکې وهلي وي که هغه د وړيو يا کتان څخه جوړ

شوي وي، د وړيو يا کتان ټوکر وي يا هغه شيان وي چې د خرمنې څخه جوړ شوي وي. نو په دې ډول به کاهن کولی شي دا فيصله وکړي چې آیا دا شيان پاک دي يا ناپاک.

د پوستکي د ناروغيو څخه پاکوالی

۱۴ ﴿١﴾ خبنتن حضرت موسیٰ ته وفرمايل: ﴿٢﴾ >دا مقررات د هغه نفر د پاکېدلو په باره کې دي چې د پوستکي د ساري ناروغۍ څخه روغ شوی وي. په هغه ورځ چې د هغه پاکوالی اعلانېږي بايد هغه کاهن ته راوستل شي. ﴿٣﴾ کاهن دې د کمپ څخه دباندې لار شي او هغه دې معاینه کړي. که چېرې هغه نفر د پوستکي د ساري ناروغۍ څخه روغ شوی وي، ﴿٤﴾ کاهن به داسې حکم وکړي چې دوه ژوندۍ پاکې مرغۍ، د صبر لږ لږگي، سور تار او د وېلني بوتی دې د پاکوالي د مراسمو دپاره راوړل شي. ﴿٥﴾ بیا به کاهن داسې حکم وکړي چې له دې مرغیو څخه دې یو د خټو د لوبني دپاسه چې د چينې تازه اوبه په کې وي، حلاله شي. ﴿٦﴾ هغه دې بله ژوندۍ مرغۍ د صبر د لږگي، سور تار او د وېلني د بوتی سره واخلي او د هغې مرغۍ په وینه کې دې غوټه کړي کومه چې د تازه اوبو دپاسه حلاله شوې وه. ﴿٧﴾ کاهن به اووه ځلې په هغه نفر باندې چې د ساري ناروغۍ څخه پاکېږي هغه وینه وشیندي او هغه به پاک اعلان کړي. بیا دې هغه ژوندۍ مرغۍ په صحرا کې خوشې کړي. ﴿٨﴾ کوم نفر چې پاکېږي، هغه بايد خپل کالي ومینځي، خپل ټول وینبنتان دې وخرایي او غسل دې وکړي، بیا به هغه پاک شي. له دې وروسته هغه کولی شي چې کمپ ته ورننوزي، مگر اووه ورځې بايد د خپلې خېمې څخه دباندې واوسېږي. ﴿٩﴾ هغه بايد په اوومه ورځ بیا خپل سر، بریره، وروځې او د بدن پاتې وینبنتان وخرایي. خپل کالي دې ومینځي او غسل دې وکړي، نو هغه به پاک شي.

﴿١٠﴾ هغه بايد په اتمه ورځ دغه شيان راوړي: دوه وري او یوه یو کلنه مېړه چې په هر یو کې عیب نه وي، د غلې دانې د نذرانې دپاره درې کیلوگرامه بڼه اوږه چې د زیتونو تېل ورسره گډ وي او یوه پیاله د زیتونو تېل. ﴿١١﴾ کاهن بايد هغه نفر چې پاکېږي د دې نذرانو سره د مقدسې خېمې د دروازې په خوله کې د خبنتن حضور ته ورولي. ﴿١٢﴾ بیا به کاهن یو وری د یوې پیالې تېلو سره واخلي او هغه به د تاوان د نذرانې په توگه وړاندې کړي. کاهن به دا پورته ونیسي ترڅو دا وینبایي چې هغه

څښتن ته وقف شوي دي. (۱۳) هغه دې وری په هغه مقدس ځای کې حلال کړي چېرته چې د گناه د نذرانو او سوزېدونکو نذرانو دپاره حیوانات حلالېږي. هغه باید داسې وکړي ځکه چې د تاوان نذرانه د گناه د نذرانې په شان د کاهن ده او هغه ډېره مقدسه ده. (۱۴) کاهن دې د وري له وینې څخه لږه وینه واخلي او د هغه نفر چې پاکېږي د هغه د ښي غوږ په نرمۍ، د ښي لاس په غټې گوتې او د ښي پښې په غټې گوتې دې وسولوي. (۱۵) بیا به کاهن لږ تېل راواخلي او د خپل چپ لاس په ورغوي کې به یې توی کړي، (۱۶) خپله ښي گوته به په خپل ورغوي کې غوټه کړي او لږ تېل به په خپلې گوتې سره د څښتن په حضور کې اووه ځلې وشیندي. (۱۷) کاهن دې لږ تېل چې د هغه د لاس په ورغوي کې پاتې دي راواخلي او د هغه نفر چې پاکېږي د هغه د ښي غوږ په نرمۍ، د ښي لاس په غټې گوتې او د ښي پښې په غټې گوتې وسولوي. (۱۸) کاهن به پاتې تېل چې د هغه په ورغوي کې دي د هغه چا په سر باندې توی کړي څوک چې پاکېږي او د هغه دپاره به د څښتن په حضور کې کفار ه ادا کړي.

(۱۹) بیا دې کاهن د گناه نذرانه قرباني کړي او د هغه چا دپاره دې کفار ه ادا کړي چې د خپلې ناپاکۍ څخه پاکېږي. له هغې څخه وروسته به د سوزېدونکې نذرانې دپاره حیوان حلال کړي (۲۰) او د غلې دانې د نذرانې سره به یې په قربانگاه باندې وړاندې کړي. په دې ډول به د هغه نفر دپاره کفار ه ادا کړي او هغه به پاک شي.

(۲۱) که چېرې هغه نفر غریب وي او نور څه نه شي اخیستلی، باید یو وری د تاوان د نذرانې په توگه راوړي. کاهن به هغه څښتن ته د وقف کولو دپاره پورته ونیسي او د هغه نفر دپاره به کفار ه ادا کړي. هغه به یو کیلوگرام ښه اوږه چې د زیتون تېل ورسره گډ وي د غلې دانې د نذرانې دپاره راوړي او یوه پیاله تېل. (۲۲) همدارنگه هغه نفر به دوه کوترې یا دوه قمري گانې راوړي، یوه د گناه د نذرانې دپاره او بله د سوزېدونکې نذرانې دپاره. (۲۳) هغه باید په اتمه ورځ دا شیان د خپل ځان د پاکېدلو دپاره د مقدسې خېمې د دروازې په خوله کې کاهن ته راوړي. (۲۴) کاهن به وری او د زیتونو تېل د تاوان د نذرانې دپاره واخلي او څښتن ته به یې د وقف کولو دپاره پورته ونیسي. (۲۵) هغه به وری د تاوان د نذرانې په توگه حلال کړي او د هغه لږه وینه به واخلي او د هغه نفر چې پاکېږي د هغه د ښي غوږ په نرمۍ، د ښي لاس په غټې گوتې او د ښي پښې په غټې گوتې به یې

وسولوي. (٢٤) بيا دې كاهن لږ تېل راواخلي او د خپل چپ لاس په ورغوي كې دې توى كړي.
 (٢٧) هغه دې په خپله بڼي گوته د خپل ورغوي څخه لږ تېل اووه ځلې د څښتن په حضور كې
 وشيندي. (٢٨) د خپل ورغوي څخه دې لږ تېل په هماغو ځايونو باندې وسولوي چې د تاوان د
 نذرانې وینه يې ورباندې سولولې وه، يعنې د هغه نفر چې پاكيري د هغه د بڼي غوړ په نرمۍ، د بڼي
 لاس په غټې گوټې او د بڼي پښې په غټې گوټې دې هغه وسولوي. (٢٩) كاهن به هغه تېل چې د هغه
 په ورغوي كې پاتې دي د هغه نفر په سر باندې چې پاكيري توى كړي او په دې ډول به د هغه دپاره
 د څښتن په حضور كې كفاره ادا كړي. (٣٠) - (٣١) بيا به هغه نفر د هغو كوترو يا قمرې گانو څخه يوه
 د گناه د نذرانې په توگه او بله د سوزېدونكې نذرانې په توگه د غلې دانې د نذرانې سره يوځای
 قرباني كړي. په دې ډول به كاهن د هغه نفر دپاره چې پاكيري د څښتن په حضور كې كفاره ادا كړي.
 (٣٢) دا مقررات د هغه چا دپاره دي چې د پوستكي په ساري ناروغۍ باندې اخته وي او د خپل
 ځان د پاكوالي دپاره هغه نذرانې چې رواج وې نه شي اخيستلې.

په كورونو كې چناسكې

(٣٣) څښتن حضرت موسى^۱ او حضرت هارون ته وفرمايل: (٣٤) حمله چې تاسو د كنعان خاورې
 ته چې تاسو ته يې ستاسو د ملكيت په توگه دركوم، ورننوزئ او د هغه ځاى په يو كور كې
 خپرېدونكې چناسكه پيدا كړم، (٣٥) د هغه كور خاوند بايد لار شي او كاهن ته داسې ووايي چې ما
 په خپل كور كې يو شى ليدلى دى چې د چناسكې په شان ښكاري. (٣٦) كاهن به داسې حكم وكړي
 چې مخكې له دې چې هغه د چناسكې د معاينه كولو دپاره لار شي هرڅه دې له هغه كور څخه
 راوويستل شي. كه نه، نو هرڅه چې په هغه كور كې دي هغه به ناپاكه اعلان شي. له هغې وروسته دې
 كاهن دننه لار شي او كور دې معاينه كړي. (٣٧) هغه دې په دېوالونو باندې چناسكې معاينه كړي. كه
 چېرې په هغه كې شين بخن يا سوربخن داغونه وي چې دېوال خرابوي، (٣٨) نو كاهن به د هغه كور
 څخه لار شي او كور به د اوو ورځو دپاره بند كړي. (٣٩) په اوومه ورځ به كاهن بېرته راشي او هغه
 كور به بيا معاينه كړي. كه چېرې چناسكه په دېوالونو باندې خپره شوې وي (٤٠) هغه دې حكم
 وكړي چې هغه تيرې چې چناسكې ورباندې پيدا شوې دي هغه دې لېرې شي او د ښار څخه دې
 دباندې په يو ناپاڪ ځاى كې وغورزول شي. (٤١) له هغې وروسته بايد كاهن ټول دننني دېوالونه په

يو چا باندې وتوري او خاوره دې د ښار څخه دباندې په يو ناپاکه ځای کې وغورزوي. (٤٢) بيا دې د هغو تېرو په ځای چې لېرې کړای شوې دي د نورو تېرو څخه کار واخيستل شي او دېوالونو ته دې نوی اخېر ورکړای شي.

(٤٣) که چېرې د دېوالونو د تېرو د لېرې کولو، توړلو او اخېرولو نه پس بيا په هغه کور کې چناسکه رابنکاره شي (٤٤) نو کاهن دې لار شي او هغه دې بيا معاینه کړي. که چېرې په کور کې چناسکه خپره شوې وي، نو دا يوه خرابوونکې چناسکه ده او دا کور ناپاک دی. (٤٥) هغه کور بايد وران شي او د هغه تېرې، تېرونه او ټوله خاوره بايد د ښار څخه دباندې يو ناپاکه ځای ته يوړل شي. (٤٦) په هغه دوران کې چې کاهن هغه کور بند اعلان کړی وي نو هرڅوک چې هغه ته ننوزي، هغه به تر مابنامه پورې ناپاک وي. (٤٧) همدارنگه هرڅوک چې په هغه کور کې خوب کوي يا خوراک کوي بايد خپل کالي ومينځي.

(٤٨) مگر که چېرې کاهن راشي او هغه معاینه کړي، نو که د کور د اخېرولو څخه وروسته چناسکه خپره شوې نه وي نو هغه به کور پاک اعلان کړي، ځکه چې چناسکه ورکه شوې ده. (٤٩) هغه دې د کور د پاکولو دپاره دوه مرغی، د صبر لرگی، سور تار او د وېلني بوتی راواخلي. (٥٠) هغه به له دغو مرغیو څخه يوه د خټو د لوبني دپاسه چې د چينې تازه اوبه په کې وي حلاله کړي. (٥١) بيا دې د صبر لرگی، د وېلني بوتی، سور تار او ژوندی مرغی راواخلي او هغه دې د مړې مرغی په وینه او تازه اوبو کې غوټه کړي او په کور باندې دې اووه ځلې وشیندي. (٥٢) په دې ډول به کاهن هغه کور د مرغی په وینه، تازه اوبو، ژوندی مرغی، د صبر په لرگی، د وېلني په بوتی او سور تار باندې پاک کړي. (٥٣) بيا دې هغه ژوندی مرغی د ښار څخه دباندې په صحرا کې خوشې کړي. په دې ډول به هغه د کور دپاره د پاکوالي مراسم سرته ورسوي او هغه به پاک شي.

(٥٤) دا مقررات د پوستکي د هرې ساري ناروغی دپاره دي لکه خارښت، (٥٥) - (٥٦) زخمونه، دانې يا پرسوب او همدارنگه په کالیو يا په کور کې چناسکه. (٥٧) د دې مقرراتو له مخې دا فيصله کېدای شي چې يو شی په کوم وخت کې پاک دی او په کوم وخت کې ناپاک.

په جنسي لحاظ د بدن ناپاکي

۱۵ ﴿١﴾ خبنتن حضرت موسیٰ او حضرت هارون ته وفرمايل: ﴿٢﴾ > اسراييليانو سره خبرې وکړئ او ورته ووايئ: کله چې د يو سړي د تناسلي آلي څخه زوه راووزي، هغه زوه ناپاکه ده. ﴿٣﴾ که دا زوه د هغه د تناسلي آلي څخه رابهيري يا دا بهېدل د التهاب په سبب بند شوي وي، هغه به ناپاک کړي. ﴿٤﴾ که داسې سړی چې زوه ورڅخه راووزي، که هغه په هرې بستري باندې خملي او يا په هر شي باندې کنبېني هغه شی به ناپاک شي. ﴿٥﴾ هرڅوک چې د هغه د بستري سره ولگيږي، ﴿٦﴾ يا په هغه شي باندې کنبېني چې هغه سړی ورباندې ناست ؤ، نو هغه نفر بايد خپل کالي ومينځي او غسل دې وکړي، خو هغه به تر مابنماه پورې ناپاک پاتې شي. ﴿٧﴾ هرڅوک چې د هغه سړي سره ولگيږي بايد خپل کالي ومينځي او غسل دې وکړي، خو هغه به تر مابنماه پورې ناپاک پاتې شي. ﴿٨﴾ که چېرې هغه نفر چې زوه ورڅخه راووزي په داسې يو نفر باندې چې هغه پاک وي لياړې واچوي، هغه سړی بايد خپل کالي ومينځي او غسل دې وکړي، خو هغه به تر مابنماه پورې ناپاک پاتې شي. ﴿٩﴾ که دا سړی په کوم زين باندې کنبېني، هغه به ناپاک شي ﴿١٠﴾ او هرڅوک چې د هغه شي سره ولگيږي چې دا سړی ورباندې ناست ؤ، هغه به تر مابنماه پورې ناپاک وي. هرڅوک چې داسې شيان راپورته کړي هغه بايد خپل کالي ومينځي او غسل دې وکړي، خو تر مابنماه پورې به ناپاک پاتې شي. ﴿١١﴾ که چېرې يو سړی چې زوه ورڅخه راووزي او خپل لاسونه يې نه وي مينځلي، په کوم بل نفر باندې ولگيږي، هغه څوک چې دی ورسره لگېدلی دی بايد خپل کالي ومينځي او غسل دې وکړي، خو هغه به تر مابنماه پورې ناپاک پاتې شي. ﴿١٢﴾ که هغه سړی چې زوه ورڅخه راووزي د خټو هر لوبني ته لاس وروړي، هغه بايد مات شي او که د لرگي کوم لوبني ته لاس وروړي، هغه بايد ومينځل شي.

﴿١٣﴾ له هغې وروسته چې د زوې د راوتلو څخه د دغه سړي علاج وشي، هغه بايد اووه ورځې صبر وکړي او بيا دې د چينې په تازه اوبو کې خپل کالي ومينځي او غسل دې وکړي نو هغه به پاک شي. ﴿١٤﴾ هغه بايد په اتمه ورځ دوه کوترې يا دوه قمري گانې واخلي او د خبنتن حضور ته دې د مقدسې خېمې د دروازې خولې ته راشي او هغه دې کاهن ته ورکړي. ﴿١٥﴾ کاهن دې هغه قرباني کړي، يوه د گناه د نذرانې دپاره او بله د سوزېدونکې نذرانې دپاره. په دې ډول به کاهن د خبنتن په

حضور کې د هغه سړي دپاره د هغه د زوي د راوتلو له کبله كفاره ادا کړي.

١٦) کله چې له يو سړي څخه مني راووزي، هغه بايد خپل ټول ځان ومينځي، خو هغه به تر مابنامه پورې ناپاک پاتې شي. ١٧) هر هغه شی چې د ټوکر يا خرمنې څخه جوړ شوی وي او مني ورباندې لوېدلي وي بايد ومينځل شي، خو هغه به تر مابنامه پورې ناپاک پاتې شي. ١٨) سړی او بنځه دواړه بايد د يوځای کېدلو څخه وروسته غسل وکړي، خو تر مابنامه پورې به ناپاک پاتې شي.

١٩) کله چې يوه بنځه مياشتينی ناروغي ولري، هغه اووه ورځې ناپاکه پاتې کېږي. هرڅوک چې دې بنځې ته لاس وروړي، هغه به تر مابنامه پورې ناپاک وي. ٢٠) که هغه د خپلې مياشتينی ناروغي په وخت کې په هر شي باندې کنبېني يا ورباندې ځملي هغه شی به ناپاک شي. ٢١) - ٢٣) هرڅوک چې د هغې د بستري يا هر هغه شي سره چې هغه ورباندې ناسته وي ولگيږي، بايد خپل کالي ومينځي او غسل دې وکړي، خو هغه به تر مابنامه پورې ناپاک پاتې شي. ٢٤) که چېرې يو سړی د هغې بنځې سره په هغه وخت کې يوځای شي کله چې د هغې مياشتينی ناروغي پيل کېږي، هغه سړی به اووه ورځې ناپاک وي. په هرې بستري باندې چې هغه ځملي هغه بستره به ناپاکه شي.

٢٥) که چېرې د يوې بنځې څخه د مياشتينی ناروغي څخه پرته د ډېرو ورځو دپاره وينه بهيږي يا برسېره پر عادي مياشتينی ناروغي دا وينه بهيږي، ترڅو پورې چې دا وينه بهيږي هغه بنځه د مياشتينی ناروغي په شان ناپاکه پاتې کېږي. ٢٦) په دې موده کې که چېرې هغه په هره بستره باندې ځملي او يا په هر شي باندې چې کنبېني هغه به ناپاک شي. ٢٧) هرڅوک چې دغو شيانو ته لاس وروړي هغه به ناپاک شي. هغه بايد خپل کالي ومينځي او غسل دې وکړي، خو تر مابنامه پورې به ناپاک پاتې شي. ٢٨) وروسته له دې چې د هغې وينه ودريږي، بايد اووه ورځې صبر وکړي نو بيا به هغه پاکه شي. ٢٩) په اتمه ورځ بايد هغه بنځه دوه کوتري يا دوه قمري گانې واخلي او هغه دې د مقدسې څمې د دروازې په خوله کې کاهن ته راوړي. ٣٠) کاهن دې يوه د گناه د نذرانې دپاره او بله د سوزېدونکې نذرانې دپاره قرباني کړي. په دې ډول به هغه د څښتن په حضور کې د هغې بنځې دپاره د هغې د وينې د بهېدلو د ناپاکۍ په خاطر كفاره ادا کړي.

٣١) کله چې ستاسو څخه کوم يو ناپاک وي، بايد د اسرايلو د قوم څخه لېرې واوسېږي. که نه، نو

زما مقدسه خېمه به چې د کمپ په منځ کې ده ناپاکه شي او ټول قوم به مړ شي.

٣٢-٣٣ دا مقررات د هغه سړي په باره کې دي چې د هغه څخه زوه يا مني راوړي او د هغې
بنځې په باره کې چې د مياشتيني ناروغۍ په دوران کې وي او يا د هغه سړي په باره کې چې د يوې
ناپاکې بنځې سره يوځای شي.

د کفارې ورځ

١٤ د حضرت هارون د دوو زامنو د مړينې څخه وروسته چې څښتن ته ورنژدې شول او
مړه شول، څښتن د حضرت موسیٰ سره خبرې وکړې. ٢ هغه وفرمايل: <خپل ورور هارون ته
ووايه چې يوازې په يو مناسب وخت کې دې ډېر مقدس ځای ته چې د پردې شاته دی ورننوزي،
ځکه دا هغه ځای دی چې زه په کې په ورېځو کې د لوظ د صندوق د سرپوښ د پاسه رابنکاره کېږم.
که هغه سرغړونه وکړي نو وبه وژل شي. ٣ کله چې هارون د گناه د نذرانې دپاره يو ځوان غويی
او د سوزېدونکې نذرانې دپاره يو پسه راوړي، بيا هغه کولی شي چې ډېر مقدس ځای ته
ورننوزي.>

٤ بيا څښتن دا لارښودنې وکړې: <مخکې له دې چې هارون ډېر مقدس ځای ته ننوزي، هغه
بايد غسل وکړي او د کاهنتوب دغه مقدس لباس دې واغوندي: د کتان کميس، نيکرونه، پټی او
لونگی. ٥ د اسراييلو قوم دې هارون ته دوه وزن د گناه د نذرانې دپاره او يو پسه د سوزېدونکې
نذرانې دپاره ورکړي. ٦ هارون دې يو غويی د خپلې گناه د نذرانې دپاره وړاندې کړي چې د
خپل ځان او خپلې کورنۍ دپاره کفار ه ادا کړي. ٧ بيا دې هغه دوه وزن واخلي او د مقدسې
خېمې د دروازې په خوله کې دې د څښتن په حضور کې وړاندې کړي. ٨ هغه دې د دوو وزانو
دپاره پچه واچوي او د دوه تيږو څخه دې کار واخلي، په يوه باندې دې د څښتن دپاره نښه وکړي او
په بلې باندې دې د عزازيل دپاره. ٩ هارون به هغه وز قرباني کړي چې د څښتن دپاره د پچې په
وسيله انتخاب شوی وي او هغه به د گناه د نذرانې په توگه قرباني کړي. ١٠ کوم وز چې د عزازيل
دپاره انتخاب شوی ؤ هغه به څښتن ته ژوندی وړاندې شي او په دښته کې به عزازيل ته ورولېږل

شي، د دې په خاطر چې د قوم د گناهونو دپاره كفاره ادا كړي.

۱۱) كله چې هارون يو غويي د خپلې گناه د نذرانې دپاره حلال كړي چې د خپل ځان او خپلې كورنۍ دپاره كفاره ادا كړي، ۱۲) نو هغه به د قربانۍ د ځای څخه د اور يو لوبڼی چې د لگول شويو سكارو څخه ډك وي او دوه موتي بڼه میده شوي خوشبويي راواخلي او هغه دې ډېر مقدس ځای ته راوړي. ۱۳) هغه به هلته د څښتن په حضور كې خوشبويي په اور باندې واچوي او د خوشبويي لوگي به د لوظ د صندوق سرپوښ پټ كړي ترڅو هارون هغه ونه ويني او مړ نه شي. ۱۴) د غويي لږه وينه به واخلي او په خپلې گوتې باندې به يې د سرپوښ مخکينۍ برخې ته وشيندي او بيا به د هغې څخه لږه د لوظ د صندوق مخې ته اووه ځلې وشيندي.

۱۵) بيا به هارون د گناه د نذرانې وز د قوم په خاطر حلال كړي او د هغه وينه به ډېر مقدس ځای ته يوسي او هماغسې كار به ورسره وكړي چې د غويي په وينه باندې يې كړی و. هغه به د لوظ د صندوق په سرپوښ او د صندوق مخې ته وشيندي. ۱۶) په دې ډول به هغه د پاكولو مراسم سرته ورسوي چې ډېر مقدس ځای د اسراييلو د قوم د ناپاكي او د هغوی د ټولو گناهونو څخه پاك كړي. هغه دې دا كار د مقدسې خېمې دپاره هم وكړي، ځكه چې هغه د كمپ په منځ كې ولاړه ده او كمپ په مذهبي لحاظ ناپاك دی. ۱۷) له هغه وخت څخه چې هارون ډېر مقدس ځای ته د كفارې د ادا كولو دپاره ننوزي، د هغه د راوتلو پورې بايد هيڅوك په خېمه كې نه وي. كله چې هغه د خپل ځان، خپلې كورنۍ او ټول قوم دپاره كفاره ادا كوي ۱۸) نو بايد بيا د نذرانو د سوزولو دپاره د قربانۍ ځای ته لاړ شي او هغه پاك كړي. هغه بايد د غويي او د وز لږه وينه واخلي او د قربانگه په برجونو باندې دې وسولوي. ۱۹) هغه بايد په خپله گوته لږه وينه واخلي او په قربانگه باندې دې اووه ځلې وشيندي. په دې ډول دې هغه د اسراييلو د قوم د ناپاكي څخه پاكه او مقدسه كړي.

د گناهونو د لېرې كولو وز

۲۰) كله چې هارون ډېر مقدس ځای، د مقدسې خېمې پاتې برخې او د قربانۍ د ځای د پاكولو مراسم سرته ورسوي، هغه به هغه ژوندی وز څښتن ته وړاندې كوي چې د عزازيل دپاره انتخاب شوی دی. ۲۱) هغه دې دواړه لاسونه د ژوندي وز په سر باندې كېږدي او په هغه باندې دې د

اسراييلو د قوم د ټولو بدكاريو، گناهونو او سرکشيو اقرار وکړي او هغه دې د وز په سر باندې واچوي. هغه به دا وز لېرې دښتې ته ولېږي او يو داسې سړي ته دې وسپاري چې د دې کار دپاره ټاکل شوی وي. (۲۲) کله چې هغه سړی هغه وز په دښته کې خوشې کړي نو هغه وز به د هغوی ټول گناهونه د خپل ځان سره يو شاړ ځای ته يوسي.

(۲۳) بيا دې هارون مقدسې خېمې ته ورننوزي او د کتان هغه لباس چې ډېر مقدس ځای ته د ورننوتلو څخه مخکې يې اغوستی ؤ وباسي او هلته دې پرېږدي. (۲۴) هغه به په يو مقدس ځای کې غسل وکړي او خپل عادي لباس به واغوندي. بيا به هغه دباندې راووزي او يوه سوزېدونکې نذرانه به د ځان او يوه د قوم دپاره قرباني کړي، د دې په خاطر چې د خپل ځان او د هغوی دپاره کفاره ادا کړي. (۲۵) همدارنگه هغه به په قربانگاه باندې د حيوان وازگه چې د گناه د نذرانې دپاره ده وسوزوي. (۲۶) هغه سړی چې وز يې په دښته کې عزازيل ته ورپرېښود، بايد کمپ ته د بېرته راتگ څخه مخکې خپل کالي ومينځي او غسل دې وکړي. (۲۷) هغه غویي او وز چې د گناه د نذرانو دپاره ورڅخه کار واخيستل شو او د هغو وينه د کفارې د ادا کولو دپاره ډېر مقدس ځای ته راوړل شوه، بايد د کمپ څخه دباندې يوړل شي. د هغو پوستکي، غوښه او خوشايي دې وسوزول شي. (۲۸) کوم سړی چې هغه سوزوي بايد خپل کالي ومينځي او غسل دې وکړي، له هغې وروسته هغه کمپ ته ننوتلی شي.

د کفارې د ورځې لمانځل

(۲۹) په لاندينيو مقرراتو باندې دې د تل دپاره عمل وشي. د اوومې مياشتې په لسمه ورځ تاسو ټول اسراييليان او هغه بېگانه خلک چې ستاسو په منځ کې اوسېږي بايد روژه ونيسئ او هيڅ کار بايد ونه کړئ، (۳۰) ځکه چې په دې ورځ به ستاسو د پاکولو دپاره کفاره ادا شي. بيا به تاسو د څښتن په حضور کې د خپلو ټولو گناهونو څخه پاک شئ. (۳۱) دا به د سبت په شان د آرام ورځ وي، په دې ورځ بايد تاسو روژه ونيسئ. په دغو مقرراتو باندې دې د تل دپاره عمل وشي. (۳۲) هغه کاهن چې مسح شوی وي او د خپل پلار په ځای د مشر کاهن په توگه ټاکل شوی وي، هغه دې کفاره ادا کړي. هغه دې د کتان مقدس کالي واغوندي (۳۳) او دا مراسم دې سرته ورسوي د دې په خاطر چې ډېر

مقدس ځای، د مقدسې خېمې پاتې برخې او د قربانۍ ځای پاک کړي او د کاهنانو او ټول قوم دپاره کفارۀ ادا کړي. (۳۴) د اسرایلیانو د ټولو گناهونو دپاره دې په کال کې یو ځل کفارۀ ادا شي. په دې مقرراتو باندې دې د تل دپاره عمل وشي. <

نو څنگه چې څښتن حضرت موسیٰ ته امر کړی و، هماغسې وشول.

د وینې خوړل حرام دي

۱۷ (۱) څښتن په حضرت موسیٰ باندې امر وکړ، (۲) چې هارون او د هغه زامنو او د اسرایلیو ټول قوم ته لاندیني حکمونه ورکړي. (۳) - (۴) که د اسرایلیو څخه یو څوک یو غوی یا یو وری یا یوه وزه څښتن ته د نذرانې په توگه د مقدسې خېمې د دروازې د خولې څخه پرته په بل هرځای کې حلال کړي، هغه به شریعت مات کړی وي. هغوی وینه توی کړې ده او د خدای له قوم څخه باید وشړل شي. (۵) د دې حکم معنی دا ده چې د اسرایلیو خلک به له همدې وخت څخه څښتن ته هغه حیوانات راوړي چې په صحرا کې یې حلالول. هغوی باید هغه کاهن ته د مقدسې خېمې د دروازې خولې ته راولي او د سلامتۍ د نذرانو په توگه دې قرباني کړي. (۶) کاهن دې د مقدسې خېمې د دروازې په خوله کې هغه وینه د څښتن په قربانگاه باندې وشیندي او وازگه دې د یو داسې بوی په توگه وسوزوي چې په څښتن باندې ښه لگېږي. (۷) د اسرایلیو قوم باید نور په صحرا کې د هغو پیریانو دپاره قرباني ونه کړي کوم چې د وزانو په شان ښکاري او په دې کار سره دې د څښتن سره بې وفايي نه کوي. د اسرایلیو قوم باید تل تر تله په دې حکم باندې عمل وکړي.

(۸) که چېرې کوم اسرایلی یا بېگانه نفر چې د دوی په منځ کې اوسېږي سوزېدونکې نذرانه یا کومه بله قرباني (۹) څښتن ته د نذرانې په توگه د مقدسې خېمې د دروازې د خولې څخه بغیر په بل هرځای کې وړاندې کړي، د خدای د قوم څخه به وشړل شي.

(۱۰) که چېرې کوم اسرایلی یا هغه بېگانه نفر چې د دوی په منځ کې اوسېږي کومه وینه وخوري، څښتن فرمایي چې د هغه په ضد به شي او د خپل قوم څخه به یې وشړي. (۱۱) د هر ژوندي شي ژوند په وینه کې دی او څښتن هغه د اسرایلیو قوم ته ورکړې ده د دې په خاطر چې په قربانگاه

باندې د ځان دپاره كفاره ادا كړي. دا وينه ده چې د يو چا د ژوند دپاره كفاره ادا كوي. (۱۲) په دې خاطر څښتن د اسراييلو قوم ته فرمايلي دي چې نه به دوى او نه به هغه بېگانه نفر چې د دوى په منځ كې اوسېږي، وينه خوري.

(۱۳) كه چېرې كوم اسراييلي يا بېگانه نفر چې د دوى په منځ كې اوسېږي يو داسې حيوان يا مرغى ښكار كړي چې هغه حلال وي، بايد د هغه وينه په ځمكه باندې توى كړي او په خاورو باندې دې پټه كړي. (۱۴) د هر ژوندي شي ژوند په وينه كې دى، نو په دې خاطر څښتن د اسراييلو قوم ته فرمايلي دي چې بايد د هېڅ يو ژوندي شي وينه ونه خوري. هرڅوك چې هغه وخوري بايد د خداى د قوم څخه وشړل شي.

(۱۵) هرڅوك، كه هغه اسراييلي يا بېگانه وي د يو داسې حيوان غوښه وخوري چې په خپل مرگ باندې مړ شوى وي يا د وحشي حيواناتو له خوا وژل شوى وي بايد خپل كالي ومينځي او غسل دې وكړي. هغه به تر ماننامه پورې ناپاك وي، بيا به پاك شي. (۱۶) مگر كه چېرې هغه خپل كالي ونه مينځي او غسل ونه كړي، نو د خپلو بدو سزا به وويني.

زنا او نور بد عملونه

۱۸ (۱) څښتن حضرت موسى ته وفرمايل: (۲) >د اسراييلو د خلكو سره خبرې وكړه او ورته ووايه چې زه ستاسو څښتن خداى يم. (۳) د مصر د خلكو په شان كار مه كوئ چېرته چې يو وخت تاسو په كې اوسېدلئ، يا د كنعان د خلكو په شان كار مه كوئ چې زه اوس تاسو هلته بيايم. (۴) تاسو بايد زما قوانينو ته غاړه كېږدئ او زما د فرمانونو په مطابق عمل وكړئ. زه ستاسو څښتن خداى يم. (۵) زما په فرمانونو او قوانينو باندې عمل وكړئ، ځكه څوك چې هغو ته غاړه كېږدي د هغو په وسيله به ژوند وكړي. زه څښتن يم.

(۶) هېڅوك دې د خپلو نژدې خپلوانو سره زنا نه كوي. زه څښتن يم. (۷) د خپلې مور سره په زنا كولو سره د خپل پلار سپكاوى مه كوئ. هغه ستاسو مور ده، د هغې سره زنا مه كوئ. (۸) د خپل پلار د نورو ښځو سره په زنا كولو سره د خپل پلار سپكاوى مه كوئ. (۹) د خپلې سكه يا

ناسکه خور سره که هغه ستاسو د پلار لور وي يا د مور، که هغه ستاسو سره په يو کور کې زېږېدلې وي يا په بل ځای کې، د هغې سره زنا مه کوئ. (۱۰) د خپلې لمسی سره زنا مه کوئ، هغه به ستاسو دپاره سپکاوی وي. (۱۱) د يوې ناسکه خور سره زنا مه کوئ، هغه هم ستاسو خور ده. (۱۲) د خپل پلار د خور سره زنا مه کوئ، هغه ستاسو د پلار نژدې خپلوانه ده. (۱۳) د خپلې مور د خور سره زنا مه کوئ، ځکه چې هغه ستاسو د مور نژدې خپلوانه ده. (۱۴) د خپل تره د بڼخې سره په زنا کولو سره د خپل تره سپکاوی مه کوئ، هغه هم ستاسو نژدې خپلوانه ده. (۱۵) د خپلې نرور سره زنا مه کوئ. هغه ستاسو د زوی بڼخه ده. (۱۶) د خپلې ورنېدار سره زنا مه کوئ، دا به ستاسو د ورور دپاره سپکاوی وي. (۱۷) که تاسو د يوې بڼخې سره خملئ نو د هغې د لور يا د هغې د لمسی سره زنا مه کوئ. ځکه چې هغوی د هغې نژدې خپلوان دي. دا ډېر بد کار دی. (۱۸) ترڅو پورې چې ستاسو بڼخې ژوندی وي، د خپلو بڼينو سره د دوهمې بڼخې په توگه واده مه کوئ او د هغوی سره زنا مه کوئ.

(۱۹) د يوې بڼخې سره د هغې د مياشتينې ناروغۍ په دوران کې مه يوځای کېږئ، ځکه چې هغه ناپاکه ده. (۲۰) د بل سړي د بڼخې سره زنا مه کوئ او په هغې باندې خپل ځان مه ناپاکه کوئ. (۲۱) د خپلو ماشومانو څخه هيڅ يو ماشوم مه ورکوئ چې د مولک د بت دپاره قرباني شي. زه ستاسو څښتن خدای يم او په دې کار به زما سپکاوی وشي. (۲۲) هيڅ يو سړی دې د بل سړي سره بد کار نه کوي، له دې څخه خدای کرکه کوي. (۲۳) د يو حيوان سره جنسي اړيکې مه ساتئ او په دې ډول په دې کار خپل ځان مه ناپاکه کوئ. يوه بڼخه بايد يو حيوان ته د جنسي اړيکو په خاطر خپل ځان وړاندې نه کړي، دا ډېر بد کار دی.

(۲۴) په دې عملونو باندې خپل ځانونه مه ناپاکه کوئ، ځکه چې نورو قومونو په دې ډول خپل ځانونه ناپاکه کړل. دا هغه قومونه دي چې په دې خاوره کې اوسېږي او څښتن يې د دې په خاطر وباسي ترڅو تاسو وکولی شئ چې هغې خاورې ته ورننوزئ. (۲۵) د هغوی عملونو هغه خاوره ناپاکه کړې ده، نو څښتن هغې خاورې ته سزا ورکوي او هغه مجبوروي چې خپل اوسېدونکي وشړي. (۲۶) - (۲۷) هغوی دا ټول بد کارونه وکړل او هغه خاوره يې ناپاکه کړه، خو تاسو بايد داسې ونه کړئ. تاسو ټول که هغه اسراييليان وي يا هغه بېگانه خلک چې ستاسو سره اوسېږي د څښتن په

قوانینو او حکمونو باندې عمل کوی. (۲۸) که چېرې تاسو دا ځمکه ناپاکه کړئ، نو هغه به تاسو ایسته وغورزوي لکه څنگه چې ستاسو څخه مخکې قومونه یې غورزولي وو. (۲۹) نو هرڅوک چې د داسې کارونو څخه چې د کرکې وړ دي کوم کار وکړي، د خدای له قوم څخه به وشړل شي. <

(۳۰) څښتن وفرمایل: <زما امرونو ته غاړه کېږدئ او د هغو ناوړه رواجونو څخه پیروي مه کوی کوم چې ستاسو د راتګ څخه مخکې به کېدل او په هغو باندې خپل ځانونه مه ناپاکه کوی. زه ستاسو څښتن خدای یم.>

اخلاقي او مذهبي قوانین

۱۹ (۱) څښتن حضرت موسیٰ ته وفرمایل: (۲) <د اسرائیلو د ټول قوم سره خبرې وکړه او ورته ووايه: مقدس اوسئ ځکه چې زه ستاسو څښتن خدای مقدس یم. (۳) تاسو هر یو باید د خپل مور او پلار احترام وکړئ او باید د سبت د ورځې څخه پیروي وکړئ. زه ستاسو څښتن خدای یم.

(۴) ما مه پرېږدئ او د بتانو عبادت مه کوی. د فلزاتو څخه خدایان مه جوړوئ او عبادت یې مه کوی. زه ستاسو څښتن خدای یم.

(۵) کله چې تاسو د سلامتی د نذرانې دپاره څښتن ته یو حیوان قرباني کوی، هغه په یوې داسې طریقي سره قرباني کړئ چې ستاسو په خاطر قبول شي. (۶) غوښه باید په هماغه ورځ چې قرباني کوی وخورئ یا په راتلونکې ورځ. هرڅه چې د دریمې ورځې پورې پاتې شي باید وسوزول شي. (۷) که چېرې له هغې څخه لږه په دریمه ورځ وخورل شي، هغه ناپاکه ده او دا نذرانه به قبوله نه شي. (۸) هرڅوک چې هغه وخوري، هغه به گناهکار وي ځکه چې هغه څه چې څښتن ته مقدس دي، هغه یې عادي گڼلي دي. هغه نفر باید د خدای له قوم څخه وشړل شي.

(۹) کله چې تاسو د خپلې ځمکې حاصلات لو کوی، نو هغه د پټي تر غاړو پورې مه لو کوی او هغه وړي چې د لو څخه پاتې شوي وي هغه مه راټولوی. (۱۰) خپل د انگورو باغ ته دوهم ځل مه ورځئ او هغه انگور مه راټولوی چې رالوېدلي وي. هغه غریبانو او بېگانه خلکو ته پرېږدئ. زه

ستاسو خښتن خدای یم.

۱۱) غلامه کوی. یو بل ته درواغ مه وایی او یو بل مه غولوی. ۱۲) زما په نوم په درواغو قسم مه خوری او په دې ډول د خپل خدای نوم مه سپکوی. زه ستاسو خښتن خدای یم.

۱۳) خوک مه لوټوی او د چا خخه گټه مه اخلی. د یو مزدور اجوره حتی د یوې شپې دپاره هم مه خنډوی. ۱۴) کڼو خلکو ته ښکښلې مه کوی او د پړندو په مخ کې داسې شی مه ږدی چې هغوی ورباندې تیندک وڅوري، مگر زما خخه ووپرېږی. زه ستاسو خښتن خدای یم.

۱۵) عدالت تر پښو لاندې کوی مه. د غریب پلوي مه کوی او د لویانو خاطر مه کوی، مگر د نورو سره په انصاف قضاوت وکړی. ۱۶) د هیچا په باره کې درواغ مه خپروی او کله چې یو نفر په محکمه کې په مرگ باندې محکوم وي نو ښکاره خبرې وکړی، کېدای شي چې ستاسو شاهدي د هغه سره مرسته وکړي. زه خښتن یم.

۱۷) د خپل ورور سره په خپل زړه کې کینه مه ساتی. هغه په ښکاره د خپلې گناه په خاطر ورتی ترڅو د هغه په گناه کې شریک نه شی. ۱۸) د خپلو خلکو خخه د بدل اخیستلو پسې مه گرځی. د هغوی خخه کرکه مه کوی، خو د نورو سره د خپل ځان په شان مینه کوی. زه خښتن یم.

۱۹) زما د فرمانونو خخه پیروي وکړی. غیر همجنس کورني حیوانات د نسل دپاره سره مه یوځای کوی. په خپل پټي کې دوه قسمه تخمونه مه کری. داسې کالی مه اغوندی چې له دوو مختلفو جنسونو خخه جوړ شوي وي.

۲۰) که چېرې یو نفر د یوې داسې غلامې سره چې هغه د بل نفر سره کوژدن شوې وي زنا وکړي، که څه هم هغه بل نفر د هغې د ازادېدلو په خاطر پیسې نه وي ورکړې، نو باید هغې غلامې او هغه نفر ته چې د هغې سره یې زنا کړې وه سزا ورکړل شي. خو هغوی دې ونه وژل شي ځکه چې هغه ازاده شوې نه ده. ۲۱) هغه سړی به د تاوان د نذرانې په توگه یو پسه د مقدسې خېمې د دروازې په خوله کې خښتن ته راوړي. ۲۲) په هغه باندې به کاهن د خښتن په حضور کې د هغه د گناه په خاطر کفارو ادا کړي او د هغه گناه به وبخښل شي.

٢٣) كله چې تاسو د كنعان خاورې ته ورننوزئ او د مېوې يوه ونه وكړئ، هغه مېوه د اولنيو دريو كلونو دپاره حرامه وگنئ. په دې موده كې تاسو بايد هغه مېوه ونه خورئ. ٢٤) په څلورم كال به هغه ټوله مېوه ما يعني څښتن ته د شكرگزارۍ په خاطر وقف شي. ٢٥) خو په پنځم كال به هغه مېوه تاسو ته حلاله وي. كه چېرې تاسو دا ټول كارونه وكړئ، ستاسو ونې به زياته مېوه ونيسي. زه ستاسو څښتن خدای يم.

٢٦) داسې غوښه مه خورئ چې وينه په كې وي. فال مه گورئ او كوډې مه كوى. ٢٧) د خپلو شقيقو وينستان مه خرائئ او بږيره مه لنډوى. ٢٨) د مړي په غم كې خپل بدنونه مه غوځوى او خالونه ورباندې مه جوړوى. زه څښتن يم.

٢٩) د خپلو لورگانو څخه فاحشي مه جوړوى او هغوى مه شرموى. كه داسې وكړئ، نو دا خاوره به په فاحشي بدله شي او له بدكارۍ څخه به ډكه شي. ٣٠) د سبت د ورځې څخه پيروي وكړئ او د هغه ځاى احترام وكړئ چې زما عبادت په كې كيږي. زه څښتن يم.

٣١) هغو خلكو ته مه ورځئ چې هغوى دعوه كوي چې دوى كولى شي چې د مړو سره خبرې وكړي. همدارنگه د فال كتونكو پسې مه گرځئ، ځكه چې د هغوى په وسيله به تاسو ناپاك شئ. زه ستاسو څښتن خدای يم.

٣٢) د سپين بږيو په مخ كې پاڅېږئ، د مشرانو احترام كوى او زما څخه وپرېږئ. زه څښتن يم.

٣٣) د هغو بېگانه خلكو سره بده رويه مه كوى چې ستاسو په خاوره كې اوسېږي. ٣٤) د هغوى سره د يو اسراييلي په شان رويه وكړئ او د خپلو ځانونو په شان ورسره مينه وكړئ. دا ياد ساتئ چې تاسو هم يو وخت د مصر په خاوره كې بېگانه وئ. زه ستاسو څښتن خدای يم.

٣٥) كله چې تاسو يو شى اندازه كوى يا هغه وزن كوى نو غلطې په كې مه كوى او هيڅوك مه غولوى. ٣٦) د صحيح تلو، صحيح وزنونو او صحيح اندازو څخه كار اخلى. زه ستاسو څښتن خدای يم او ما تاسو د مصر څخه راوويستلى.

٢٧ زما د ټولو فرمانونو او قوانينو څخه پيروي كوي. زه څښتن يم.

د سرغړونې دپاره سزا

٢٠ ١) څښتن حضرت موسى^١ ته وفرمايل: ٢) >اسراييليانو ته ووايه: كه ستاسو څخه يو څوك يا كوم بېگانه نفر چې په اسراييلو كې اوسېږي د خپلو ماشومانو څخه كوم ماشوم د مولك بت ته وركړي، هغه بايد ووژل شي. د قوم خلك دې هغه سنگسار كړي. ٣) زه به د هغه نفر په ضد شم او د خپل قوم څخه به يې وشړم، ځكه چې مولك ته د خپلو ماشومانو په وركولو سره يې زما مقدس ځاى ناپاك كړى او زما مقدس نوم يې رسوا كړى دى. ٤) كله چې هغه نفر داسې كار وكړي او قوم ورباندې خپلې سترگې پټې كړي او هغه نفر ونه وژني، ٥) نو زه به په خپله د هغه نفر، د هغه د ټولې كورنۍ او هغو ټولو په ضد شم چې د هغه سره يوځاى زما سره بې وفايي كوي او د مولك عبادت كوي. زه به هغوى د خپل قوم څخه وشړم.

٦) كه چېرې تاسو هغو خلكو ته ورشئ چې دا دعوه كوي چې دوى كولى شي د مړو سره خبرې وكړي، نو زه به ستاسو په ضد شم او تاسې به د خپل قوم څخه وشړم. ٧) خپل ځانونه وقف كړئ او مقدس اوسئ، ځكه چې زه ستاسو څښتن خداى يم. ٨) زما د فرمانونو څخه پيروي وكړئ. زه څښتن يم چې تاسو مقدس كوم.

٩) كه چېرې يو څوك خپل پلار يا خپلې مور ته ښكښلې وكړي نو هغه بايد ووژل شي. خون به يې په خپله غاړه وي.

١٠) كه چېرې يو سړى د بل سړي د ښځې سره زنا وكړي، هغه سړى او هغه ښځه دواړه بايد ووژل شي. ١١) كه چېرې يو سړى د خپل پلار له ښځو څخه د يوې ښځې سره زنا وكړي هغه خپل پلار سپكوي نو هغه سړى او ښځه دواړه بايد ووژل شي. خون به يې په خپله غاړه وي. ١٢) كه چېرې يو سړى د خپلې زنا وكړي، هغوى دواړه بايد ووژل شي. كوم كار چې هغوى كړى دى هغه ډېر بد كار دى او خون به يې په خپله غاړه وي. ١٣) كه چېرې يو سړى د يو بل سړي سره بد كار وكړي، هغوى د كركې وړ كار كړى دى او دواړه بايد ووژل شي. خون به يې په خپله غاړه وي. ١٤)

که چېرې یو سړی د یوې نجلی او د هغې د مور دواړو سره واده وکړي نو درې واړه باید د خپل ډېر بد کار له کبله وسوزول شي چې مړه شي، ترڅو ستاسو په منځ کې بدکاري نه وي. (۱۵) که چېرې یو سړی د یو حیوان سره جنسي اړیکې ولري، هغه باید د حیوان سره یوځای ووژل شي. (۱۶) که چېرې یوه ښځه د یو حیوان سره د جنسي اړیکو د لرلو هڅه وکړي، هغه باید د حیوان سره یوځای ووژل شي. خون به یې په خپله غاړه وي.

(۱۷) که چېرې یو سړی د خپلې سکه یا ناسکه خور سره واده وکړي، دا یوه رسوايي ده. هغوی باید په عام محضر کې د قوم څخه وشړل شي. هغه د خپلې خور سپکاوی کړی دی او مسئولیت به یې په خپله غاړه وي. (۱۸) که چېرې یو سړی د یوې ښځې سره د میاشتینې ناروغۍ په دوران کې یوځای شي، هغوی دواړه دې د قوم څخه وشړل شي، ځکه چې هغوی د پاکوالي په اړه مقررات مات کړي دي.

(۱۹) د خپلې مور د خور یا د خپل پلار د خور سره زنا مه کوئ، ځکه چې دا کار به د یو نژدې خپلوان سپکاوی وي، د دغه ناوړه کار مسئولیت به ستاسو دواړو په غاړه وي. (۲۰) که چېرې یو سړی د خپل تره د ښځې سره زنا کوي هغه خپل تره سپکوي. مسئولیت به د هغوی په غاړه وي، هغوی به بې اولاده پاتې شي. (۲۱) که چېرې یو سړی د خپلې وروڼې سره واده وکړي، هغوی به بې اولاده وي. هغه یو ناپاکه کار کړی او د خپل ورور سپکاوی یې کړی دی.

(۲۲) څښتن وفرمایل: **حزما** د ټولو فرمانونو او قوانینو څخه پیروي وکړئ، ترڅو تاسو د کنعان د ځمکې څخه چې هلته مو راوړم ونه شرم. (۲۳) د هغو خلکو د رواجونو څخه پیروي مه کوئ چې هلته اوسېږي او زه یې د دې په خاطر شرم ترڅو تاسو وکولی شئ هغې خاورې ته ورننوزئ. زه د هغوی څخه د هغوی د ټولو بدو عملونو له کبله کرکه کوم. (۲۴) مگر ستاسو سره مې د دې غني او حاصلخېزې ځمکې وعده کړې ده ترڅو هغه ستاسو ملکیت شي او هغه به تاسو ته درکوم. زه ستاسو څښتن خدای یم او تاسو مې د نورو قومونو څخه جدا کړي یئ. (۲۵) له دې کبله تاسو باید د پاکو او ناپاکو حیواناتو او مرغانو ترمنځ ښکاره فرق وکړئ. هغه حیوانات یا مرغان چې هغه مې ناپاک اعلان کړي دي مه خورئ. د هغو په خوړلو به ناپاک شئ. (۲۶) تاسو به مقدس شئ او یوازې زما به شئ، ځکه چې زه څښتن مقدس یم. ما تاسو له نورو قومونو څخه جدا کړي یئ ترڅو یوازې زما

شع.

٢٧ هر سپری یا هره بنځه چې دا دعوه کوي چې د مرو سره مشورې کوي، باید ووژل شي. تاسو باید هغه سنگسار کړئ، خون به يې په خپله غاړه وي.

د کاهنانو مقدس توب

٢١ ١ خښتن حضرت موسیٰ ته وفرمايل: <د کاهنانو يعنې د هارون د زامنو سره خبرې وکړه او ورته ووايه: هيڅ يو کاهن بايد د خپلوانو د مړي د جنازې په مراسمو کې په گډون کولو سره خپل ځان ناپاک نه کړي، ٢ پرته له يو نژدې خپلوان څخه لکه د هغه مور يا پلار، د هغه زوی يا لور، د هغه سکه ورور، ٣ يا يوه پېغله خور چې واده شوې نه وي او مېړه نه لري چې هغه وساتي. ٤ هغه به خپل ځان د هغه چا په مرگ باندې نه ناپاکه کوي کوم چې د واده په وسيله د هغه خپلوان شوی وي.>

٥ هيڅ کاهن به په دې خاطر چې هغه داسې ښکاره شي چې د چا په مرگ باندې غمجن دی، نه به د خپل سر کومه برخه خرابي، نه به خپله بريره لندوي او نه به خپل بدن غوڅوي. ٦ هغه بايد مقدس وي او زما نوم سپک نه کړي، ځکه چې هغه ماته په اور باندې د خواړو نذرانې تياروي او بايد مقدس وي. ٧ يو کاهن بايد د يوې داسې ښځې سره واده ونه کړي چې هغه فاحشه وه يا پېغله نه وي او يا د خپل مېړه له خوا ورته طلاق ورکړای شوی وي، ځکه چې هغه خپل خدای ته مقدس دی. ٨ خلک بايد کاهن مقدس وگڼي، ځکه چې هغه ماته د خواړو نذرانې وړاندې کوي. زه خښتن يم، زه مقدس يم او خپل خلک مقدس کوم. ٩ که چېرې د يو کاهن لور فاحشه شي، نو هغه خپل پلار رسوا کوي او بايد وسوزول شي چې مړه شي.

١٠ مشر کاهن چې په سر باندې يې د مسح کولو تېل اچول شوي دي او د دې دپاره وقف شوی دی چې د کاهنتوب لباس واغوندي، نو بايد خپل وينستان گډوډ پرېږدي او خپل کالي ونه شلوي چې داسې ښکاره شي چې هغه د چا په مرگ باندې غمجن دی. ١١-١٢ هغه ماته وقف شوی دی. خپل ځان بايد ناپاک نه کړي او نه دې زما د مقدسې خېمې څخه په وتلو او هغه کور ته په ننوتلو

سره چې مری په کې وي دا خېمه ناپاکه کړي که څه هم هغه د ده د خپل پلار مری وي يا د مور. **١٣** هغه بايد د داسې بنځې سره واده وکړي چې پېغله وي. **١٤** هغه بايد د يوې کونډې يا طلاق شوې يا د داسې بنځې سره واده ونه کړي چې هغه فاحشه وه، مگر يوازې د خپلې قبيلې څخه د يوې پېغلې سره دې واده وکړي. **١٥** که نه، نو د هغه اولادونه چې بايد مقدس وي، هغوی به ناپاک وي. زه څښتن يم او ما هغه د مشر کاهن په توگه انتخاب کړی دی. <

١٦ څښتن حضرت موسیٰ ته وفرمايل: **١٧** >هارون ته ووايه چې ستا د اولادې څخه هيڅ يو سړی چې جسماني عیبونه ولري نه شي کولی چې ماته د خواړو نذرانه وړاندې کړي. دا خبره به تل تر تله عملي کېږي. **١٨** هيڅ يو سړی چې جسماني عیبونه په کې وي نه شي کولی چې هغه نذرانه وړاندې کړي لکه څوک چې پوند وي، گود وي، بدشکله يا بې ډوله وي، **١٩** د چا لاس يا پښه چې معيوبه وي، **٢٠** څوک په ملا باندې کړوپ وي يا ټيټ قدی وي، څوک چې د سترگې يا د پوستکي په ناروغۍ اخته وي او څوک چې خصي وي. **٢١** د هارون کاهن د اولادې څخه هيڅ يو سړی چې کوم جسماني عیبونه په کې وي نه شي کولی چې ماته د خواړو يوه داسې نذرانه وړاندې کړي چې په اور باندې تيارېږي. **٢٢** داسې سړی کولی شي چې هغه خواړه وخورې چې ماته وړاندې شوي وي يعنې د خواړو مقدسه نذرانه او د خواړو ډېره مقدسه نذرانه. **٢٣** مگر په دې خاطر چې په هغه کې جسماني عیب دی، هغه دې مقدسې پردې او د قربانۍ ځای ته نژدې رانه شي او زما مقدس ځای او هرڅه چې په کې دي هغه دې نه ناپاکه کوي، ځکه چې زه څښتن يم او کاهنان مقدس کوم. <

٢٤ نو حضرت موسیٰ دا هرڅه حضرت هارون او د هغه زامنو او ټولو اسراييليانو ته وويل.

د نذرانو مقدس توب

٢٢ **١** څښتن حضرت موسیٰ ته وفرمايل: **٢** >هارون او د هغه زامنو ته ووايه چې د هغو پاکو نذرانو احترام وکړي چې اسراييليان يې ماته وقف کوي، ترڅو هغوی زما مقدس نوم سپک نه کړي. زه څښتن يم. **٣** که چېرې ستاسو د اولادې څخه کوم يو د ناپاکۍ په حال کې هغو مقدسو

١٤) که چېرې داسې خلک چې د کاهن د کورنۍ غړي نه وي په غیر ارادي توګه پاکې نذرانې وڅوري، هغوی باید کاهن ته د اضافه شلو فیصدو سره پوره تاوان ورکړي. (١٥) - (١٦) کاهنان باید نورو خلکو ته اجازه ورنه کړي چې د دې پاکو نذرانو په خوړلو سره چې د اسراییلو قوم یې زما دپاره وقف کوي د هغو سپکاوی وکړي، ځکه چې په دې کار سره به هغوی ګناهکار وګڼل شي او سزا به ومومي. زه څښتن یم او هغه نذرانې مقدسې کوم. <

١٧) څښتن حضرت موسیٰ ته وفرمایل: (١٨) > هارون او د هغه د زامنو او ټولو اسراییلیانو سره خبرې وکړه او ورته ووايه: که چېرې له تاسو څخه یو نفر که هغه یو اسراییلی یا یو داسې بېګانه نفر وي چې په اسراییلو کې اوسېږي، ماته د سوزېدونکې نذرانې دپاره یو سوغات وړاندې کوي، که هغه د نذر د ورکولو په توګه وي یا رضاکارانه نذرانه وي، (١٩) تاسو باید د پادې یا رمې څخه یو نر حیوان وړاندې کړئ چې کوم عیب په کې نه وي د دې دپاره چې هغه ستاسو په خاطر قبول شي. (٢٠) که چېرې تاسو یو داسې حیوان وړاندې کړئ چې کوم عیب په کې وي، زه څښتن به هغه ستاسو په خاطر قبول نه کړم. (٢١) کله چې یو نفر څښتن ته د رمې او یا پادې څخه د سلامتی نذرانه راوړي چې یو نذر ورکړي یا د رضاکارانه نذرانې په توګه وي، د دې دپاره چې د قبلېدلو وړ وي نو په هغې کې باید هیڅ عیب نه وي. (٢٢) څښتن ته داسې حیوان مه وړاندې کوی چې پروند، ګوډ یا معیوب وي، زخم ولري او یا د پوستکي په دوامداره ناروغۍ اخته وي. هغه په قربانګاه باندې د یوې داسې نذرانې په توګه مه ردئ چې په اور باندې څښتن ته تیارېږي. (٢٣) که څه هم تاسو کولی شئ چې د رضاکارانه نذرانې په توګه یو حیوان چې بې ډوله یا کوچنی وي وړاندې کړئ، مګر هغه به د نذر په توګه قبول نه شي. (٢٤) څښتن ته هیڅ داسې حیوان مه وړاندې کوی چې خصیه یې ټکول شوې، پرېکړل شوې، زخمي شوې یا ویستل شوې وي. تاسو باید په خپله خاوره کې داسې کار ونه کړئ. (٢٥) تاسو باید له بېګانه خلکو څخه داسې حیوانات وانخلئ چې د خواړو د نذرانو په توګه یې وړاندې کړئ. هغه به ستاسو په خاطر قبول نه شي ځکه چې هغه بې ډوله دي یا عیبونه په کې دي. <

٢٦) څښتن حضرت موسیٰ ته وفرمایل: (٢٧) > کله چې یو خوسکی، یو وری یا یوه وزه پیدا شي، که هغه نر وي یا ښځه، د خپلې مور سره دې اووه ورځې پاتې شي. له اتمې ورځې څخه به هغه د

يوې داسې نذرانې په توگه د منلو وړ وي چې خښتن ته په اور باندې تيارېږي. (۲۸) يوه غوا او د هغې خوشکۍ يا يوه مېړه او د هغې وړۍ يا يوه وزه او د هغې بچۍ په يوه ورځ مه حلالوئ. (۲۹) کله چې تاسو خښتن ته د شکرانې يوه نذرانه قرباني کوئ نو د مقرراتو څخه پيروي وکړئ ترڅو هغه ستاسو په خاطر قبوله شي. (۳۰) هغه بايد په هماغه ورځ وخورل شي، له هغې څخه تر سهاره پورې هيڅ شې مه پرېږدئ. زه خښتن يم.

(۳۱) زما د حکمونو څخه پيروي وکړئ. زه خښتن يم. (۳۲) زما مقدس نوم مه سپکوئ. د اسراييلو ټول قوم بايد د دې خبرې اقرار وکړي چې زه مقدس يم. زه خښتن يم چې تاسو مقدس کوم (۳۳) او تاسو مې د دې دپاره له مصر څخه راوويستلئ چې ستاسو خدای اوسم. زه خښتن يم.

مذهبي اخترونه

۲۳ (۱) خښتن حضرت موسیٰ ته وفرمايل: (۲) > اسراييلو خلکو ته ووايه چې ما ستاسو دپاره خو مذهبي اخترونه ټاکلي دي چې سره راغونډ شئ او زما عبادت وکړئ. (۳) تاسو د خپل کار دپاره شپږ ورځې لرئ، مگر اوومه ورځ چې د سبت ورځ ده، د ارام کولو دپاره ده. په هغه ورځ کار مه کوئ، مگر د عبادت دپاره راغونډ شئ. دا مهمه نه ده چې چېرته اوسېږئ، سبت د خښتن ورځ ده. (۴) دغه اخترونه بايد په ټاکل شويو وختونو کې اعلان کړئ.

د فسحې او د فطيرې ډوډۍ اختر

(شمېر ۲۸: ۱۶ - ۲۵)

(۵) خښتن ته د احترام کولو دپاره د فسحې د اختر لمانځل هر کال د اولې مياشتې په څوارلسمه ورځ د لمر پرېواته په وخت کې پيل کېږي. (۶) په پنځلسمه ورځ د فطيرې ډوډۍ اختر پيل کېږي او اووه ورځې دوام کوي. تاسو بايد په دې موده کې فطيره ډوډۍ وخورئ. (۷) د دغو ورځو څخه په اوله ورځ د عبادت دپاره سره راغونډ شئ او خپل ورځنی کار هيڅ مه کوئ. (۸) اووه ورځې هغه نذرانې وړاندې کړئ چې خښتن ته په اور باندې تيارېږي او په اوومه ورځ به بيا د عبادت دپاره سره

راغونډ شى، مگر هيڅ خپل ورځنى کار مه کوى.

د اولني حاصل اختر

٩ خبنتن حضرت موسى^۱ ته وفرمايل: ١٠ >د اسراييليانو سره خبرې وکړه او ورته ووايه: کله چې تاسو هغې خاورې ته چې زه يې درکوم ورننوزئ او فصل يې ورپي، نو کاهن ته اولنى گېډى ورکړئ. ١١ هغه دې دا گېډى د خبنتن په حضور کې پورته کړي، ترڅو هغه ستاسو په خاطر قبوله شي. کاهن دې هغه د سبت له ورځې څخه وروسته په بله ورځ پورته کړي. ١٢ په هماغه ورځ يوه سوزېدونکې نذرانه هم خبنتن ته قرباني کړئ يعنې يو يو کلن وري چې هيڅ عيب په کې نه وي. ١٣ له هغې سره به تاسو د دوو کيلوگرامو ښو اوږو د غلې دانې يوه نذرانه چې د زيتونو تېل ورسره گډ وي وړاندې کړئ. دا يوه داسې نذرانه ده چې په اور باندې خبنتن ته تيارېږي او بوى يې په هغه باندې ښه لگېږي. همدارنگه له هغې سره به تاسو د خښلو د نذرانې په توگه يو ليتر د انگورو د شربت نذرانه هم وړاندې کړئ. ١٤ ترڅو پورې چې تاسو خداى ته دا نذرانه راوړئ نه وي نو نوې غلې دانې هيڅ مه خورئ. که هغه خامې وي، نينې شوې وي، يا ډوډى ورڅخه پخه شوې وي هغه دې ونه خوړل شي. په دې قانون باندې دې د تل دپاره ستاسو د ټولو نسلونو له خوا عمل وشي.

د لو کولو اختر

(شمېر ٢٨: ٢٦ - ٣١)

١٥ د سبت د ورځې په سبا چې تاسو په کې خبنتن ته د وړاندې کولو دپاره خپلې گېډى راوړئ، پوره اووه هفتې وشمېرئ. ١٦ په پنځوسمه ورځ، يعنې هغه ورځ چې د اووم سبت څخه وروسته وي، د نوي حاصل څخه خبنتن ته د غلې دانې بله نذرانه وړاندې کړئ. ١٧ هره کورنۍ دې دوه ډوډى راوړي چې ماته د وقف کولو دپاره پورته ونيول شي. هره يوه دې د دوو کيلوگرامو ښو اوږو څخه پخه شوې وي او خميره هم په کې وي. دا به خبنتن ته د اولنيو ربېل شويو غلو دانو د نذرانې په توگه وړاندې شي. ١٨ قوم دې د ډوډى سره اووه يو کلن وري، يو غويى او دوه پسونه وړاندې کړي، له دغو څخه دې په يو کې هم کوم عيب نه وي. دا به د غلې دانې او د خښلو د نذرانې سره خبنتن ته يوه سوزېدونکې نذرانه وي، يوه داسې نذرانه چې بوى يې په خبنتن باندې ښه لگېږي.

١٩) بيا د گناه د نذراني دپاره يو وز او د سلامتی د نذراني دپاره دوه يو كلن وري قرباني كړئ. (٢٠)
كاهن دې هغه ډوډۍ د دوه وريو سره څښتن ته د وقف كېدلو په خاطر پورته ونيسي. دا څښتن ته
يوه مقدسه نذرانه ده چې بايد كاهنانو ته ورکړل شي. (٢١) تاسو بايد په هماغه ورځ د عبادت دپاره
سره راغونډ شئ او هيڅ ورځنی کار ونه كړئ. هرچېرته چې ستاسو اولاده اوسپړي دا مقررات دې
تل تر تله مراعت كړي.

٢٢) كله چې تاسو د خپلو ځمكو حاصلات لو كړئ، نو هغه د پتيو تر غاړو پورې مه لو كړئ او
هغه وري چې د لو څخه پاتې شوي وي هغه مه راټولوي. هغه غريبانو او بېگانه خلكو ته پرېږدئ. زه
ستاسو څښتن خدای يم. <

د سرنیو اختر

(شمېر ٢٩: ١ - ٦)

٢٣) څښتن حضرت موسیٰ ته وفرمايل: (٢٤) > د اسراييلو قوم ته ووايه چې د هر كال د اوومې
مياشتې اوله ورځ د ارام كولو خاصه ورځ ده او د اسراييلو ټول خلك دې د سرنی د اواز په اورېدلو
سره د عبادت دپاره سره راغونډ شي. (٢٥) په هماغه ورځ خپل عادي كار مه كړئ، مگر څښتن ته
يوه داسې نذرانه وړاندې كړئ چې په اور باندې تيارېږي. <

د كفارې ورځ

(شمېر ٢٩: ٧ - ١١)

٢٤) څښتن حضرت موسیٰ ته وفرمايل: (٢٧) > هر كال د اوومې مياشتې لسمه ورځ د كفارې ورځ
ده. د عبادت دپاره سره راغونډ شئ او روژه ونيسئ. يوه داسې نذرانه وړاندې كړئ چې څښتن ته په
اور باندې تيارېږي. (٢٨) په هغه ورځ هيڅ كار مه كړئ، ځكه چې دا د كفارې ورځ ده چې ستاسو
دپاره ستاسو د څښتن خدای په حضور كې كفاره ادا كېږي. (٢٩) هرڅوك چې په هغه ورځ روژه
ونه نيسي بايد د خدای له قوم څخه وشړل شي. (٣٠) كه چېرې څوك په هغه ورځ كوم كار وكړي،
زه به په خپله هغه ووژنم. (٣١) دا قانون ستاسو په ټوله اولاده باندې هرچېرته چې اوسپړي عملي

کیري. (۳۲) د میاشتي په نهمه ورځ د لمر پرېواته څخه نیولې د میاشتي د لسمې ورځې د لمر پرېواته پورې دا ورځ د ارام کولو د یوې خاصې ورځې په توګه ولمانځئ او په دې دوران کې باید تاسو روژه ونیسئ. <

د جونګرو اختر

(شمېر: ۲۹: ۱۲ - ۴۰)

(۳۳) څښتن حضرت موسیٰ ته وفرمایل: (۳۴) > اسرایلیانو ته ووايه چې د اوومې میاشتي په پنځلسمه ورځ څښتن ته د احترام کولو دپاره د جونګرو اختر پیل کیري. هغه اووه ورځې دوام کوي. (۳۵) په دغو ورځو کې اوله ورځ د عبادت دپاره سره راغونډ شئ او خپل ورځنی کار مه کوی. (۳۶) اووه ورځې څښتن ته داسې نذرانې وړاندې کړئ چې په اور باندې تیاریري او په اتمه ورځ بیا د عبادت دپاره سره راغونډ شئ او د پخوا په شان نذرانه وړاندې کړئ. دا د عبادت ورځ ده او تاسو به خپل عادي کار نه کوی.

(۳۷) دا هغه اخترونه دي چې د څښتن له خوا ټاکل شوي دي. هغه داسې ولمانځئ چې سره راغونډ شئ او هغه ډول ډول نذرانې چې په اور باندې څښتن ته تیاریري یعنی سوزېدونکې نذرانې، د غلو دانو نذرانې، قربانۍ ګانې او د څښلو نذرانې، دا هره یوه دې په خپله مناسبه ورځ هغه ته وړاندې شي. (۳۸) دا اخترونه د سبت د ورځو څخه جدا دي او دا نذرانې د عادي سوغاتونو څخه جدا دي، یعنی ستاسو د هغو نذرانو څخه چې د نذرونو دپاره دي او د هغو رضاکارانه نذرانو څخه چې څښتن ته یې ورکوی.

(۳۹) نو کله چې تاسو خپل یتیم وړپیل اووه ورځې دا اختر چې د اوومې میاشتي په پنځلسمه ورځ پیل کیري ولمانځئ. اوله ورځ به د ارام کولو ورځ وي او اتمه ورځ به هم د ارام کولو ورځ وي. (۴۰) په اوله ورځ تاسو د خپلو ونو څخه ډېره بڼه مپوه، د خرما د ونې څانګې، پانې لرونکې څانګې او د سیند د غاړو څخه ولې واخلي او اووه ورځې د خپل څښتن خدای په حضور کې خوشالي وکړئ. (۴۱) دا هر کال اووه ورځې څښتن ته د احترام دپاره د یو اختر په توګه ولمانځئ. ستاسو راتلونکې اولاده دې تل تر تله د دې قانون څخه پیروي وکړي. هغه په اوومه میاشت ولمانځئ. (۴۲) د اسرایلو

ټول خلک باید اووه ورځې په جونګرو کې واوسېږي، (٤٣) ترڅو ستاسو اولاده په دې پوه شي کله چې ما د اسراییلو قوم له مصر څخه راووېست، هغوی مې دې ته مجبور کړل چې په ساده جونګرو کې واوسېږي. زه ستاسو څښتن خدای یم.

(٤٤) نو په دې ډول حضرت موسیٰ د اسراییلو خلکو ته لارښودنه وکړه چې د څښتن اخترونه ولمانځي.

د څراغونو ساتنه کول

(هجرت ٢٧: ٢٠ - ٢١)

٢٤ (١) څښتن حضرت موسیٰ ته وفرمایل: (٢) > په اسراییلیانو باندې امر وکړه چې د هغو څراغونو دپاره چې په مقدسه خېمه کې دي د زیتونو سوچه تېل راوړئ، ترڅو هغه په منظمه توګه بل وساتل شي. (٣) هارون دې هر ماښام هغه بل کړي او هغه دې تر سهاره پورې د څښتن په حضور کې د پردې څخه بیرون د لوظ د صندوق په مخ کې چې په ډېر مقدس ځای کې دی بل وساتي. دا حکم دې د تل دپاره مراعت شي. (٤) هارون باید په هغو څراغونو باندې پام وکړي چې د سوچه سرو زرو په څراغدان باندې دي او وګوري چې هغه په منظمه توګه د څښتن په حضور کې بل وي.

هغه ډوډۍ چې خدای پاک ته وړاندې کېږي

(٥) څلورویشت کیلوګرامه ښه اوږه واخله او دولس ډوډۍ ورڅخه پخې کړه. (٦) دا ډوډۍ په دوه قطارونو کې چې په هر قطار کې شپږ ډوډۍ وي، په هغه مېز باندې کېږده چې په سوچه سرو زرو پوښل شوی دی او د څښتن په حضور کې دی. (٧) په هر قطار باندې لږه سوچه خوشبویي واچوه چې دا خوشبویي به څښتن خدای ته په اور باندې د تیارېدونکې نذرانې د یوې نښې په شان وي چې د ډوډۍ په ځای وړاندې کېږي. (٨) دا ډوډۍ دې په هر سبت کې د څښتن په حضور کې کېښودل شي. دا د همېش دپاره د اسراییلو وظیفه ده. (٩) دا ډوډۍ د هارون او د هغه د اولادې ده. هغوی دې هغه په یو مقدس ځای کې وځوري، ځکه چې دا د هغو نذرانو یوه ډېره مقدسه برخه ده

چې څښتن ته په اور باندې تيارېږي.>

د کفر ويلو او د قتل دپاره سزاګانې

١٠-١١ داسې وشو چې يو سړی و چې پلار يې مصري او مور يې اسراييلي وه چې شلوميت نومېدله، هغه د دبري لور وه چې د دان د قبيلې څخه و. دغه سړي په کمپ کې د يو اسراييلي سره شخړه وکړه. د شخړې په وخت کې هغه څښتن ته ښکښلې وکړې، نو هغوی دا سړی حضرت موسی ته راوست. ١٢ هغه يې تر څارنې لاندې وساته او څښتن ته يې انتظار کاوه چې دوی ته ووايي چې د هغه سره څه وکړي.

١٣ بيا څښتن حضرت موسی ته وفرمايل: ١٤ <کفر ويونکی د کمپ څخه بيرون وباسه. هرچا چې د هغه ښکښلې چې څښتن ته يې کړې دي اورېدلې وي، خپل لاسونه دې د هغه په سر باندې کېږدي او ټول قوم دې هغه سنگسار کړي. ١٥ اسراييليانو ته ووايه: که چېرې څوک خدای ته ښکښلې وکړي، نو هغه به د خپلو بدو سزا وويني. ١٦ هرڅوک چې د څښتن په نوم کفر ووايي بايد ووژل شي. ټول قوم بايد هغه سنگسار کړي. که هغه يو بېګانه نفر وي يا اسراييلي وي، کله چې هغه د خدای په نوم کفر ووايي بايد ووژل شي.

١٧ هرڅوک چې قتل وکړي بايد ووژل شي ١٨ او هرڅوک چې د بل چا حيوان ووژني بايد تاوان يې ورکړي. قانون دا دی چې د ژوند په بدل کې ژوند واخيستل شي.

١٩ که چېرې يو څوک يو بل نفر ټپي کړي، هرڅه چې هغه کړي وي هماغه شان عمل به ورسره کېږي. ٢٠ که چېرې تاسو د چا يو هډوکی مات کړئ، ستاسو يو هډوکی به مات شي. که چېرې تاسو د چا يوه سترګه وباسئ، ستاسو يوه سترګه به وويستل شي. که چېرې تاسو د چا يو غاښ مات کړئ، ستاسو يو غاښ به مات شي. څنگه چې تاسو يو بل نفر ټپي کړئ، ستاسو سره به په بدل کې هماغه شان کار کېږي. ٢١ هرڅوک چې يو حيوان ووژني تاوان به يې ورکوي، مګر څوک چې يو انسان ووژني، هغه به ووژل شي. ٢٢ دا قانون په تاسو ټولو باندې عملي کېږي، يعنې په اسراييليانو او په هغو بېګانه خلکو باندې چې ستاسو په منع کې اوسېږي، ځکه چې زه ستاسو څښتن خدای

٢٣) كله چې حضرت موسى^۱ د اسراييلو قوم ته دا خبرې وكړې، هغوى دا سړى له كمپ څخه دباندې وويست او سنگسار يې كړ. په دې ډول د اسراييلو قوم هغه څه وكړل چې څښتن يې په حضرت موسى^۱ باندې امر كړى ؤ.

اووم كال

(تثنيه ١٥: ١ - ١١)

٢٥) د سينا په غره باندې څښتن حضرت موسى^۱ ته وفرمايل: (٢) > د اسراييليانو سره خبرې وكړه او ورته ووايه: كله چې تاسو هغې خاورې ته چې زه يې دركوم ورننوزئ، بايد څښتن ته د احترام په خاطر هر اووم كال د ځمكې د كرلو څخه ډډه وكړئ. (٣) شپږ كاله خپل پتي وكړئ او شپږ كاله د خپلو انگورو د تاكونو څانگې اصلاح كړئ او حاصلات يې راټول كړئ. (٤) مگر په اووم كال دې ځمكه بېخي خاره پاتې شي، دا به څښتن ته وقف شوى كال وي. په دې كال كې خپل پتي مه كړئ او د خپلو انگورو د تاكونو څانگې مه اصلاح كوئ. (٥) هغه غلې دانې مه رپيئ چې بې له كرلو په خپله راشنې كيږي او د خپلو هغو تاكونو څخه انگور مه راټولوى چې څانگې يې اصلاح شوې نه وي. دا يو كال دى چې ځمكه په كې بېخي خاره پاتې كيږي. (٦) - (٧) خو بياهم تاسو، ستاسو غلامان، ستاسو مزدوران او هغه بېگانه خلك چې ستاسو په منځ كې اوسېږي او همدارنگه ستاسو اهلي او وحشي حيوانات كولى شي هغه څه چې په خپله راشنه كيږي وخوري.

د بېرته وركولو كال

(٨) اووه ځلې اووه كاله وشمېرئ، چې ټول نهه څلوېښت كاله كيږي. (٩) بيا د اوومې مياشتې په لسمه ورځ چې د كفارې ورځ ده په ټول وطن كې سرنې ووهئ. (١٠) په دې ډول به تاسو پنځوسم كال خاص كال وگڼئ او د وطن ټولو اوسېدونكو ته به ازادې اعلان كړئ. د دې كال په دوران كې به هغه ټول جايداد چې خرڅ شوى وي خپل اصلي خاوند يا د هغه اولادې ته بېرته وركړل شي او

هرڅوک چې د غلام په توګه خرڅ شوی وي خپلې کورنۍ ته به ورستون شي. (۱۱) پنځوسم کال به ستاسو دپاره د بېرته ورکولو کال وي. تاسو خپلې ځمکې ونه کړئ او هغه غلې دانې ونه رېښې چې په خپله راشنې کېږي او د خپلو هغو ټاکونو څخه انګور مه راټولوی چې ځانګې يې اصلاح شوې نه وي. (۱۲) د بېرته ورکولو ټول کال به ستاسو دپاره پاک وي، تاسو به يوازې هغه څه خورئ چې په پټي کې په خپل سر راشنه کېږي.

(۱۳) په دې کال کې به ټول جايداد چې خرڅ شوی وي خپل اصلي خاوند ته بېرته ورکړل شي. (۱۴) که چېرې تاسو په خپل يو هېوادوال باندې ځمکه خرڅه کړئ يا يې ورڅخه واخلي، د يو بل څخه ګټه مه اخلئ. (۱۵) د ځمکې بيه دې د هغو کلونو د شمېر له مخې حساب شي چې د بېرته ورکولو د بل کاله پورې په کې دا ځمکه حاصل ورکولی شي. (۱۶) که چېرې کلونه ډېر وي نو بيه به يې لوړه وي، مګر که چېرې کلونه کم وي، بيه به يې ټيټه وي ځکه چې څه چې خرڅېږي هغه به د فصلونو د شمېر په مطابق وي. (۱۷) د يو بل څخه ګټه مه اخلئ مګر زما څخه ووېرېږئ، ځکه چې زه ستاسو څښتن خدای يم.

په اووم کال به خدای پاک خوراک تياروي

(۱۸) د څښتن د ټولو فرمانونو او قوانينو څخه پيروي وکړئ، ترڅو په دې خاوره کې په امن سره واوسېږئ. (۱۹) ځمکه به خپل حاصلات ورکړي او تاسو چې هرڅه غواړئ د خوړلو دپاره به يې ولرئ او په امن کې به واوسېږئ.

(۲۰) مګر کېدای شي چې تاسو پوښتنه وکړئ: که چېرې مونږ څه شی ونه کړو او حاصل راټول نه کړو، نو په اووم کال به څه شی وخورو؟ (۲۱) زه به په شپږم کال تاسو ته داسې برکت درکړم چې ځمکه به د دريو کلونو دپاره پوره حاصل ورکړي. (۲۲) کله چې تاسو د اتم کال په دوران کې خپلې ځمکې وکړئ، د هغو حاصلاتو څخه به خواړه خورئ چې د شپږم کال په دوران کې راټول شوي وو او په نهم کال کې به هغه خواړه وخورئ کوم چې تاسو په اتم کال کې کړلي دي.

د جايداد بېرته ورکول

٢٣ تاسو بايد خپله ځمکه په دايمي توگه خرڅه نه کړئ، ځکه چې دا ستاسو نه ده. هغه ځمکه زما ده او تاسو په کې د هغو بېگانو خلکو په شان يې چې کولی شي د هغې څخه يوازې گټه واخلي.

٢٤ کله چې ځمکه خرڅېږي، د هغې اصلي خاوند حق لري چې هغه بېرته په بيه واخلي. ٢٥ که چېرې له تاسو اسراييليانو څخه يو نفر غريب شي او مجبور شي چې د خپلې ځمکې څخه يو څه ځمکه خرڅه کړي، د هغه ډېر نژدې خپلوان بايد هغه بېرته واخلي. ٢٦ که چېرې يو نفر يو خپلوان هم ونلري چې هغه بېرته واخلي، کېدای شي چې هغه وروسته شتمن شي او پوره پيسې ولري چې هغه بېرته واخلي. ٢٧ په دې صورت کې هغه بايد د حاصلاتو بيه د هغو کلونو دپاره معلومه کړي چې د بېرته ورکولو تر راتلونکي کاله پورې پاتې وي او د هغو پيسې دې هغه نفر ته ورکړي په چا باندې چې هغه خرڅه شوې وي. بيا هغه کولی شي چې بېرته خپله ځمکه واخلي. ٢٨ مگر که چېرې اصلي خاوند نه شي کولی چې هغه ځمکه بېرته په بيه واخلي، نو هغه به د بېرته ورکولو د راتلونکي کال پورې د نوي خاوند وي. د بېرته ورکولو په کال به هغه بېرته خپل اصلي خاوند ته ورکړل شي.

٢٩ که چېرې يو نفر په دېوال لرونکي ښار کې يو کور خرڅ کړي، دا حق لري چې د اول کال په ټول دوران کې د خرڅېدلو د نېټې څخه را په دې خوا هغه بېرته واخلي. ٣٠ مگر که چېرې هغه په دې کال کې بېرته وانخلي، د هغه د بېرته اخیستلو حق له لاسه ورکوي او هغه کور د اخیستونکي او د هغه د اولادې دايمي ملکیت کېږي. هغه به د بېرته ورکولو په کال کې بېرته ورنه کړای شي. ٣١ مگر کوم کورونه چې په بې دېواله کلیو کې دي په هغو باندې دې د پټيو په شان کار وشي. اصلي خاوند حق لري چې هغه بېرته واخلي او هغه دې د بېرته ورکولو په کال کې بېرته ورکړای شي. ٣٢ لاويان دا حق لري چې خپل جايداد په هغو ښارونو کې چې هغوی ته ورکړل شوي دي په هر وخت کې بېرته په بيه واخلي. ٣٣ که چېرې يو لاري د دغو ښارونو څخه په يو ښار کې يو کور خرڅ کړي او بېرته يې وانخلي، هغه بايد د بېرته ورکولو په کال کې بېرته ورکړای شي، ځکه چې د اسراييلو د قوم په منځ کې چې لاويان په خپلو ښارونو کې کوم کورونه لري، هغه د هغوی دايمي ملکیت دی. ٣٤ مگر هغه خرڅايونه چې د لاويانو د ښارونو په شاوخوا کې دي هغه به هيڅکله خرڅ نه شي.

دا د تل دپاره د هغوی ملکیت دی.

غریبانو ته قرضونه ورکول

۳۵) که چېرې یو اسرائیلي چې ستاسو سره نژدې اوسېږي غریب شي او خپل ځان ونه شي ساتلی، تاسو باید د هغه سره داسې مرسته وکړئ لکه څنګه یې چې د یو بېګانه یا موقتي اوسېدونکي سره کوئ، ترڅو هغه وکولی شي چې ستاسو په خوا کې واوسېږي. ۳۶) د یو اسرائیلي څخه هیڅ سود مه اخلئ، مګر د خپل خدای څخه ووېرېږئ، ترڅو ستاسو هېوادوال وکولی شي چې ستاسو په خوا کې واوسېږي. ۳۷) په هغو پیسو باندې چې تاسو یې ورته په قرض ورکوئ د هغوی څخه سود مه اخلئ او په هغو خواړو باندې چې تاسو یې ورباندې خرڅوئ، ګټه مه اخلئ. ۳۸) زه ستاسو څښتن خدای یم چې تاسو مې له مصر څخه راوویستلئ د دې په خاطر چې د کنعان ځمکه درکړم او ستاسو خدای اوسم.

د غلامانو ازادول

۳۹) که چېرې یو اسرائیلي چې ستاسو سره نژدې اوسېږي دومره غریب شي چې خپل ځان په تاسو باندې د غلام په توګه خرڅ کړي، تاسو به په هغه باندې د غلامانو کار نه کوئ. ۴۰) د هغه سره دې د مزدور یا هغه موقتي اوسېدونکي په شان رویه وشي کوم چې ستاسو په منځ کې اوسېږي. هغه اسرائیلي دې د بېرته ورکولو تر بل کاله پورې ستاسو خدمت وکړي. ۴۱) په هغه وخت کې به هغه او د هغه اولادونه ستاسو څخه لار شي او خپلې کورنۍ او د خپلو نیکونو ملکیت ته به ورستانه شي. ۴۲) اسرائیلیان زما غلامان دي چې ما له مصر څخه راوویستل. په دې خاطر باید هغوی د غلامانو په توګه خرڅ نه شي. ۴۳) د خپل خدای څخه ووېرېږئ او د هغوی سره سخته رویه مه کوئ. ۴۴) که چېرې تاسو غلامانو ته ضرورت لرئ، کولی شئ چې د خپل شاوخوا قومونو څخه یې په بیه واخلئ. ۴۵) همدارنګه تاسو کولی شئ چې ځینې بېګانه خلک چې ستاسو په منځ کې اوسېږي او د هغوی اولادونه چې ستاسو په خاوره کې پیدا شوي دي هم په بیه واخلئ. هغوی به ستاسو ملکیت شي. ۴۶) وروسته تاسو هغوی خپلو اولادونو ته د میراث په توګه پرېښودلی شئ او د ټول عمر دپاره ورڅخه غلامان جوړولی شئ. مګر د خپلو اسرائیلیانو سره باید سخته رویه ونه

کړئ.

٤٧ فرض کړئ یو بېگانه یا یو داسې موقتي اوسېدونکی چې ستاسو په منځ کې اوسېږي شتمن شي، مگر کوم اسرایلی غریب شي او خپل ځان په هغه بېگانه نفر یا د هغه نفر د کورنۍ په غړي باندې د غلام په توگه خرڅ کړي. ٤٨ هغه د خرڅېدلو څخه وروسته بیا هم حق لري چې بېرته په بیه واخیستل شي. یو ورور، ٤٩ یا یو تره یا یو د تره زوی یا یو بل نژدې خپلوان یې بېرته اخیستلی شي. که چېرې هغه په خپله پوره پیسې لاس ته راوړي، خپله ازادې په خپله اخیستلی شي. ٥٠ هغه باید د هغه چا سره چې دی یې اخیستی دی مشوره وکړي او د هغه وخت څخه چې خپل ځان یې خرڅ کړی و د بېرته ورکولو د بل کاله پورې کلونه دې وشمېري او د هغه د ازادېدو بیه دې د پاتې کلونو د هغه نرخ په اساس وي چې یو مزدور ته د هغو کلونو د شمېر په حساب ورکول کېږي. ٥١-٥٢ که چېرې د بېرته ورکولو تر کاله پورې زیاته موده پاتې وي هغه به د خپلې ازادې دپاره زیاتې پیسې ورکوي او که چېرې لږه موده پاتې وي نو لږې پیسې به ورکوي ٥٣ د هغه سره دې د داسې مزدورانو په شان رویه وشي چې د کال په حساب اجیران نیول کېږي. تاسو باید وگورئ چې د هغه خاوند د هغه سره سخته رویه ونه کړي. ٥٤ حتی که چېرې هغه په دغو طریقو ازاد نه شي، د بېرته ورکولو په راتلونکي کال باید هغه او د هغه اولادونه ازاد شي. ٥٥ دا ځکه چې اسرایلیان زما غلامان دي چې ما له مصر څخه راوویستل. زه د هغوی څښتن خدای یم.

د اطاعت کولو دپاره برکتونه

(تثنیه ٧: ١٢-٢٤، ٢٨: ١-١٤)

٢٤ ١ څښتن وفرمایل: >د خپلو ځانونو دپاره بتان یا مجسمې یا د تیرو ستنې مه جوړوئ چې د هغو عبادت وکړئ. زه ستاسو څښتن خدای یم. ٢ د سبت د ورځې څخه پیروي وکړئ او د هغه ځای احترام وکړئ چې زما عبادت په کې کېږي. زه څښتن یم.

٣ که چېرې تاسو زما د فرمانونو څخه پیروي وکړئ او زما امرونو ته غاړه کېږدئ، ٤ زه به په صحیح وخت په تاسو باندې باران واوروم، ترڅو ځمکه حاصلات ورکړي او ونې مېوې ونیسي. ٥

ستاسو فصلونه به دومره پرېمانه شي چې ستاسو د غلو دانو غوبل به تر هغه پورې دوام وکړي ترڅو د انگورو د راټولولو وخت راشي او ستاسو د انگورو د حاصل راټولول به تر هغه وخته پورې دوام وکړي ترڅو د غلو دانو د کرلو وخت راوړسېږي. هرڅه چې تاسو يې غواړئ هغه به وخورئ او په خپله خاوره کې به په امن سره واوسېږئ.

⑥ زه به ستاسو خاورې ته ارامي راولم او تاسو به يې د چاله وپري خوب کولی شئ. زه به د هغې خاورې څخه خطرناک حيوانات لېږي کړم او هلته به نور جنگ نه وي. ⑦ تاسو به په خپلو دښمنانو باندې بريالي شئ او په جگړه کې به يې ووژنئ. ⑧ ستاسو پنځه تنه به وکولی شي چې سلو تنو ته ماتې ورکړي او ستاسو سل تنه به وکولی شي چې لسو زرو تنو ته ماتې ورکړي. ⑨ زه به تاسو ته برکت درکړم او ډېر اولادونه به درکړم او په هغه لوظ باندې به ودرېږم چې تاسو سره مې کړی دی. ⑩ ستاسو حاصلات به دومره پرېمانه شي چې هغه به تر کاله پورې ورسېږي او حتی څه چې د زاړه حاصل څخه پاتې دي هغه به لېږي وغورزوي ترڅو د نوي حاصل دپاره ځای پيدا شي. ⑪ زه به راشم او ستاسو په منځ کې به اوسېږم او هيڅکله به ستاسو څخه کرکه ونه کړم. ⑫ زه به ستاسو سره مل يم او ستاسو خدای به يم او تاسو به زما قوم يئ. ⑬ زه ستاسو څښتن خدای يم چې تاسو مې له مصر څخه راوويستلئ ترڅو نور د مصريانو غلامان نه اوسئ. ما ستاسو د غلامۍ جغونه مات کړل او تاسو ته مې د دې توان درکړ چې په سرلوړۍ سره واوسېږئ.

د سرغړونې سزا

(تثنيه ۲۸: ۱۵ - ۶۸)

⑭ څښتن وفرمايل: >مگر که چېرې زما امرونو ته غاړه کېږدئ نو تاسو ته به سزا درکړل شي.
 ⑮ که چېرې تاسو زما د قوانينو او حکمونو د منلو څخه انکار وکړئ او هغه لوظ مات کړئ چې ستاسو سره مې کړی دی، ⑯ نو زه به تاسو ته داسې سزا درکړم: په تاسو باندې به آفت نازل کړم، داسې ناروغي چې د علاج وړ نه وي او تېې چې تاسو به پرانده کړي او ستاسو ژوند به خراب کړي. تاسو به خپل فصلونه وکړئ، مگر هيڅ گټه به درته ونه رسوي ځکه چې څه چې تاسو کړئ ستاسو دښمنان به يې وخوري. ⑰ زه به ستاسو په ضد شم، ترڅو ستاسو دښمنان تاسو ته ماتې درکړي او هغوی چې ستاسو څخه کرکه کوي په تاسو باندې به حکومت کوي. تاسو به دومره وپېرې چې يې

له دې چې څوک مو تعقيب کړي تاسو به تېنټۍ.

١٨) که چېرې د دغو ټولو شيانو څخه وروسته بيا هم ماته غوړ ونه نيسي، زه به تاسو ته ستاسو د گناهونو په خاطر اووه چنده زياته سزا درکړم. ١٩) زه به ستاسو سخت غرور مات کړم. هيڅ باران به نه وي او ستاسو ځمکه به وچه شي او د اوسپنې په شان به کلکه شي. ٢٠) ستاسو ټول زيار به تاسو ته هيڅ گټه ونه رسوي، ځکه چې ستاسو ځمکه به فصلونه نه کوي او ونې به مېوه ونه نيسي.

٢١) که چېرې تاسو زما په خلاف اوسئ او ماته غوړ ونه نيسي، زه به بيا ستاسو سزا اووه چنده زياته کړم. ٢٢) زه به ستاسو منځ ته خطرناک حيوانات درولېږم او هغوی به ستاسو اولادونه ووژني، ستاسو حيوانات به له منځه يوسي او ستاسو شمېر به دومره کم کړي چې لارې به مو خوشې پاتې شي.

٢٣) که چېرې د دغو ټولو سزاگانو سره سره زما خبرو ته غوړ ونه نيسي او زما په خلاف پاتې شئ، ٢٤) زه به په خپله ستاسو په خلاف شم او تاسو ته به له مخکې څخه اووه چنده سخته سزا درکړم. ٢٥) زه به په تاسو باندې جنگ راولم د دې په خاطر چې تاسو ته د خپل لوظ د ماتولو دپاره سزا درکړم او که چېرې تاسو د خوندي پاتې کېدلو دپاره په خپلو ښارونو کې راغونډ شئ، زه به په تاسو باندې ناعلاج ناروغۍ نازلې کړم او تاسو به مجبور شئ چې خپلو دښمنانو ته تسليم شئ. ٢٦) زه به په تاسو باندې خواړه بند کړم چې لس ښځې به يو تنور ډوډۍ پخوي. ستاسو جيره به دومره کمه کړم چې کله تاسو هغه ټوله وخورئ، بيا به هم ماړه نه شئ.

٢٧) که چېرې له دې سره سره بيا هم تاسو ماته غوړ ونه نيسي او زما په خلاف پاتې شئ، ٢٨) بيا به زه په تاسو باندې خپل غضب نازل کړم او ستاسو سزا به له پخوا څخه اووه چنده زياته کړم. ٢٩) ستاسو لوږه به دومره زياته شي چې خپل اولادونه به وخورئ. ٣٠) زه به ستاسو هغه عبادتخاني له منځه يوسم چې په غونډيو باندې دي. ستاسو د خوشبويۍ قربانگاوي به له منځه يوسم او ستاسو مړي به ستاسو په بې ساه بتانو باندې وغورزوم. زه به ستاسو څخه کرکه وکړم. ٣١) ستاسو ښارونه به په کنډوالو بدل کړم، ستاسو عبادتخاني به له منځه يوسم او ستاسو قربانۍ گانې به قبولې نه کړم. ٣٢) زه به ستاسو خواړه بېخي له منځه يوسم چې دښمنان مو هغه ونيسي، نو دې ورائۍ ته به هک

حیران پاتې شي. (۳۳) زه به په تاسو باندې جنګ راولم او تاسو به په پرديو هېوادونو کې خپاره کړم. ستاسو ځمکه به خوشې پاتې شي او ښارونه به مو په کنډوالو بدل شي. (۳۴) - (۳۵) بیا به ځمکه د خاره پاتې کېدلو د کلونو څخه چې تاسو پرېښې نه وه گټه واخلي. نو ترڅو پورې چې تاسو د خپلو دښمنانو په خاوره کې په جلاوطنۍ کې اوسېږئ هغه به خوشې او خاره پاتې شي.

(۳۶) ستاسو هغه خلک چې په جلاوطنۍ کې دي، د هغوی په زړونو کې به داسې وېره واچوم چې د هغې پانې له اواز څخه به هم تنبتي چې باد یې رپوي. هغوی به داسې مندې وهي لکه څوک چې یې په جگړه کې تعقیبوي. د هغوی په څنګ کې به هیڅ دښمن نه وي مګر هغوی به غورزېږي. (۳۷) هیڅ څوک به هغوی نه تعقیبوي خو هغوی به د یو بل د پاسه غورزېږي او دا توان به نه لري چې د خپلو دښمنانو په مقابل کې ودرېږي. (۳۸) هغوی به په پردي وطن کې مړه شي او د خپلو دښمنانو خاوره به یې ژوندي تېر کړي. (۳۹) د هغوی څخه چې څوک د خپلو دښمنانو په خاوره کې ژوندي پاتې شي، د هغوی ژوند به ستاسو او ستاسو د نیکونو د گناه له کبله برباد شي.

د راتلونکي دپاره هیله

(۴۰) مګر ستاسو اولاده به د خپلو گناهونو او خپلو نیکونو د گناهونو اقرار کوي چې زما سره یې بې وفایي او دښمني وکړه (۴۱) او زه یې د خپل ځان په ضد کړم ترڅو هغوی د خپلو دښمنانو خاورې ته وشړم. په آخر کې کله چې ستاسو د اولادې سخت زړونه نرم شي او د خپلې گناه دپاره سزا ومومي، (۴۲) زه به د یعقوب، اسحاق او ابراهیم سره خپل لوظ او خپل قوم ته د ځمکې د ورکولو وعده رایاده کړم. (۴۳) اول باید د دې وطن خلک دا ځمکه پرېږدي ترڅو د خاره پاتې کېدلو څخه گټه واخلي او هغوی باید زما د قوانینو او فرمانونو د ردولو په سبب د خپلو گناهونو پوره بیه ادا کړي. (۴۴) بیا هم، کله چې هغوی د خپلو دښمنانو په خاوره کې وي، زه به یې بېخي له منځه نه وړم. هغوی به نه پرېږدم او خپل لوظ به ورسره مات نه کړم، ځکه چې زه د هغوی څښتن خدای یم. (۴۵) مګر زه به د هغوی په خاطر هغه لوظ رایاد کړم چې د هغوی د نیکونو سره مې هغه وخت کړی ؤ چې هغوی مې له مصر څخه راوویستل د دې دپاره چې زه به د هغوی خدای اوسم او په دې ډول مې نورو قومونو ته خپل قدرت وروښود.

٤٦ دا هغه فرمانونه، قوانين او مقررات دي چې خښتن د سينا په غره باندې د اسراييليانو دپاره حضرت موسیٰ ته ورکړل.

خښتن ته د سوغاتونو په هکله قوانين

٢٧ خښتن حضرت موسیٰ ته وفرمايل: (٢) > د اسراييليانو سره خبرې وکړه او ورته ووايه چې که چېرې خوک يو بل نفر د خاص نذر په توگه خښتن ته وقف کړي، نو هغه نفر به د لاندینيو پيسو په ورکولو سره ازاد شي: (٣) - (٧) د مقدس خای د مثال په مطابق:

- - بالغ نارينه چې عمر يې د شلو کالو څخه تر شپېتو کالو پورې وي: ٥٠ مثقاله سپين زر.
- - بالغه ښځه: ٣٠ مثقاله سپين زر.
- - خوان نارينه چې عمر يې د پنځو څخه تر شلو کالو پورې وي: ٢٠ مثقاله سپين زر.
- - خوانه ښځينه: ١٠ مثقاله سپين زر.
- - ماشوم چې عمر يې د يوې مياشتې څخه تر پنځو کالو پورې وي: ٥ مثقاله سپين زر.
- - ماشومه: ٣ مثقاله سپين زر.
- - هغه نارينه چې عمر يې د شپېتو کالو څخه زيات وي: ١٥ مثقاله سپين زر.
- - هغه ښځه چې عمر يې د شپېتو کالو څخه زيات وي: ١٠ مثقاله سپين زر.

٨ که چېرې يو نفر چې نذر ورکوي ډېر غريب وي او نه شي کولی چې دا ټاکل شوې اندازه ادا کړي، هغه دې دا نفر کاهن ته وړاندې کړي او کاهن به نذر ورکونکي ته د هغه د توان سره سمه بيه وټاکي.

٩ که چېرې د هغه نذر يو داسې حيوان وي چې خښتن ته د نذرانې په توگه د منلو وړ وي، نو داسې سوغات چې خښتن ته ورکول کېږي هغه مقدس دی. (١٠) که هغه حيوان ښه وي يا خراب، هغه نه شي کولی چې د بل حيوان سره يې بدل کړي. که چېرې داسې وکړي نو دواړه حيوانات د خښتن کېږي. (١١) که چېرې د هغه نذر يو ناپاک حيوان وي، دا چې هغه خښتن ته د نذرانې په

توگه د منلو وړ نه دی نو هغه حیوان باید کاهن ته راوستل شي. (۱۲) کاهن دې د هغه د ښه والي یا بدوالي له مخې بیه وټاکي او دا به اخرنی بیه وي. (۱۳) که چېرې خاوند یې وغواړي چې هغه حیوان بېرته واخلي، باید د هغې د بیې څخه شل فیصده زیات ورکړي.

(۱۴) که چېرې یو نفر خپل کور څښتن ته وقف کوي، کاهن به ورته د هغه د ښه والي یا بدوالي له مخې بیه وټاکي او هغه به اخرنی بیه وي. (۱۵) که چېرې هغه نفر چې خپل کور یې وقف کړی دی وغواړي چې هغه بېرته واخلي، باید شل فیصده اضافه بیه ادا کړي او کور به بیا د هغه شي.

(۱۶) که چېرې یو نفر څښتن ته د خپلې کورنۍ د ځمکې کومه برخه وقف کوي، د هغې بیه دې د هغه تخم د اندازې له مخې وټاکل شي چې په هغه ځمکه کې کرل کېږي، یعنې د دوه سوه کیلوگرامو اوربشو تخم دپاره پنځوس مثقاله سپین زر. (۱۷) که چېرې هغه دا ځمکه د بېرته ورکولو د کال څخه وروسته سمدلاسه وقف کړي نو ټوله بیه دې ادا کړي. (۱۸) مگر که چېرې هغه نفر خپله ځمکه له دې څخه وروسته وقف کړي، کاهن به د هغې بیه د هغو کلونو د شمېر له مخې حساب کړي چې د بېرته ورکولو تر راتلونکي کال پورې پاتې وي او کمه بیه به وټاکي. (۱۹) که چېرې هغه نفر چې ځمکه یې وقف کړې ده وغواړي چې هغه بېرته واخلي، باید د اضافه شلو فیصده سره بیه ادا کړي او ځمکه به بېرته د هغه شي. (۲۰) که چېرې هغه ځمکه په بل چا باندې خرڅوي، نو هغه دې اول بېرته په بیه واخلي، له دې پرته د بېرته اخیستلو حق د تل دپاره له لاسه ورکوي. (۲۱) د بېرته ورکولو په راتلونکي کال کې به دا ځمکه مقدسه شي او د څښتن دایمي ملکیت کېږي. هغه به د کاهنانو شي.

(۲۲) که چېرې یو نفر څښتن ته داسې یو پټی وقف کړي چې اخیستی یې وي او د هغه د کورنۍ د ځمکې برخه نه وي، (۲۳) کاهن به د هغه بیه د هغو کلونو د شمېر له مخې حساب کړي چې د بېرته ورکولو تر راتلونکي کال پورې پاتې وي او هغه نفر باید په هماغه ورځ بیه ادا کړي. پیسې د څښتن کېږي. (۲۴) دا پټی به د بېرته ورکولو په کال کې د هغه اصلي خاوند یا د هغه اولادې ته بېرته ورکړای شي.

(۲۵) ټولې بیې باید د مقدس ځای د اندازې له مخې وټاکل شي.

٢٦ اولنی زېږېدلی حیوان له پخوا څخه د څښتن دی، نو هیڅوک نه شي کولی چې هغه څښتن ته وقف کړي. که هغه یو خوسی وي، یو وری یا سپرلی وي، که هغه نر وي یا ښځه، هغه د څښتن دی. که چېرې هغه یو ناپاک حیوان وي، کېدای شي چې په اصلي بیه د اضافه شلو فیصدو سره بېرته واخیستل شي. که چېرې هغه بېرته وانه خيستل شي، کېدای شي چې په بل چا باندې په اصلي بیه خرڅ شي.

٢٨ هیڅوک نه شي کولی چې داسې څه خرڅ کړي یا یې بېرته واخلي چې پرته له کوم شرط څخه یې څښتن ته وقف کړی وي، که هغه یو انسان وي، یو حیوان، یا د کورنۍ ځمکه وي. هغه په دایمي توګه د څښتن دي. ٢٩ حتی که یو انسان بې له کوم شرط څخه وقف کړای شوی وي هغه بېرته په بیه نه شي اخیستل کېدای، هغه باید ووژل شي.

٣٠ د ځمکې د ټولو حاصلاتو لسمه برخه که هغه غلې دانې وي یا مېوه، هغه د څښتن ده. ٣١ که چېرې یو نفر وغواړي چې له هغې څخه لږ بېرته واخلي، هغه باید د اضافه شلو فیصدو سره اصلي بیه ادا کړي. ٣٢ کله چې څوک خپلې پادې او رمې شمېري د هغو څخه هر لسم حیوان د څښتن دی. ٣٣ هغه نفر نه شي کولی چې خپل حیوانات داسې ترتیب کړي چې خراب حیوانات ورڅخه انتخاب کړي او نه شي کولی چې هغه بدل کړي. که چېرې هغه یو حیوان د بل سره بدل کړي، بیا دواړه حیوانات د څښتن کیږي او بېرته په بیه نه شي اخیستل کېدای.

٣٤ دا هغه امرونه دي چې څښتن حضرت موسی^۱ ته د سینا په غره باندې د اسراییلیانو دپاره ورکړل.